

EESTI SKAUT

Sisuk:

- Jüripäev — kevadine suurpüha.
n.-skm. H. Tammart.
- Julgelt edasi — vanad ja noored käsikäes.
skm. H. Michelson.
- Kevad tuli!
Ro Orvu.
- Skautisõprade tihedama koostöö võimalusi.
n.-skm. R. Keres.
- Laulust skautide organisatsioonis.
U. Kasemets.
- Maailm kirjanduses ja reaalne maailm.
H. V.
- E. Sk. Mal. Vanem N. Kann 65 aastane.
Skautisõber E. Särgava 70 aastane.
- Ülevaateid Sõprade Seltsidest.
- Riigihoidja juhend noorsoo organisatsioonide alal nr. 1.
- V Üleilmne Jamboree Hollandis.
skm. V. Suigusaar.
- Gaidide nurk.
- Teateid Malevaist.

4

XVII aast.

Aprill 1938

Pikk tänav 2
kõnetraat 428-83

Suur Karja tänav 23
kõnetr. 446-11 ja 479-25

SUURES VALIKUS

ODAVATE PÄEVAHINDADEGA — PARIMAS
HEADUSES, SOODSAMAIL TINGIMUSIL SAADA

TALLINNA EESTI KIRJASTUS-ÜHISUSE RAAMATU- KAUPLUSTES

Kooliraamatuid igal õppeaastal, iga kooli nõue-
tele (vastavalt ilu- ning teaduslikku kirjandust,
kirjutusmaterjale,
joonistus- ja
maalimistarbeid,
õppevahendeid.

Müük suurel ja väiksel arvul

*Tellimiste täitmise asjatundlik,
kiire ja korralik*

*Tulusamad ostukohad õpetajaile, õpilastele,
raamatukogudele jne.*

Tallinna Eesti Kirjastus-Ühisus
„Päevalehe“ raamatukauplused.

EESTI SKAUT

APRILL

Nr. 4 — 1938

XVII AASTAK.

KONSTANTIN PÄTS.

Eesti riigi looja ja esimene Eesti Vabariigi President, Eesti noorsoo organisatsioonide Patroon ja Eesti Skautide Maleva Aupresident.

Jüripäev — kevadine suurpüha

Jüripäev — skautide kevadpüha, need kolm sõna ütlevad õieti kõik, mida sellest tuleks kirjutada, mida sellest saab kirjutada ja on kirjutatud. Kui ühegi rahva skautlikel noortel aga on põhjust kevadisel suurpühäl hõisata, seda pühitseda, siis kindlasti kõige rohkem just muistsetel läänemere isandate järglastel, eestlastel.

Eesti skautidel on isegi päeva üleilmlise pühitsemise tähendus palju väheütlevam, palju tühisem, sest meie isamaa saatuses on tuhandeid tegusid hallist minevikust, mis sarnanevad Püha Jüri omale, on veel ulatuslikumad ja vähemalt sama kangelaslikud kui Püha Jüri hävitava lohega.

Jüripäev on meie rahva juures juba muinasajast olnud eriti märgitav tähtpäev, kuna ta tähendas kevade algust, kogu looduse uuestisündi, taasärkamist. See oli selleks päevaks, kus sulased ja ümmardajad sõlmisid lepinguid, kus suvilised alustasid oma teenistusaastat ja kus hea vilja- ja loomaõnne jaoks toodi ohvraid, põletati jüritulesid ja loeti loitsusõnu. Siis puhastus kogu elu talvisest saastast, sai jürituledes oma sümboolse puhastuse ja jätkus uue värske hooga.

Jüripäev ei ole aga üksi meie rahva kombestikust ja igapäevases elus mänginud märgatavalt olulist osa, vaid on saatuse imelikul tahtmisel läinud ajalukku kui sangarliku vabadusvõitluse ja iseseisva Eesti uuestisünni päev.

Jüripäevaga on seoses üks meie kauge mineviku ilusamaid ja rõõmsamaid vastuhaku päevi võõrale vägivallale. See on jüripäev 1343. a., kus vabaduseleegid veel viimast korda loitsid kõrgele põhjamaisesse taevasse, kus muistne eesti mees näitas, et ta suurteks tegudeks on valmis isamaa vabaduse nimel. Kuid see on ühtlasi kurb mälestus, mis meie südameid seob selle kauge jüripäevaga, sest ta lõppes tulutult, kustus nagu tuli märgades puudes, ja järele jäid ainult ahervared, tuhandete isamaapoegade kangestunud kehad ja tardunud silmad. Meie kodu ei suutnud siis rusuvast lohest veel vabastuda.

See oli võitluste, nutu ja leina jüripäev. Kuid Kalevite soo ajalugu ei ole nii vaene, et ta ainult kõneleks kurbadest jüripäevadest, kuigi viimaseid on rohkem rõõmsaist. Rõõmsa ja õnneliku jüripäeva andis meile aasta 1919. Sel jüripäeval astus kokku Asutav Kogu, looma kodumaale põhiseadust, kõige tähtsamat seadust, teiste seaduste alust. Kui ka see osaliselt ebaõnnestus, kui ka sel päeval alatud tegu tuli hiljem muuta, seda märkida on siiski põhjust, sest see oli esimene tõendus, et oleme jälle tõeliselt vabad, iseseisvad, oma perhed.

Ja lõpuks tänavune jüripäev. — 20. juubeliaasta jüripäev. Seegi on suur, rõõmurohke ja õnnelik jüripäev, sest sellest alates meie oleme viimaks jõudnud normaalse riikliku eluni tagasi. See on Eesti teistkordse uuestisünni jüripäev. Ja seda rohkem on kogu skautlikul perel põhjust rõõmutseada.

Eesti skaudile on püha ja kallis see side minevikuga, kõik need tuhanded väikesed ja suured, rõõmsad ja kurvad jüripäevad, millal tehtud suuri tegusid kodumaa auks, kõik need Eesti mehed ja naised, kes loonud ja praegugi loovad Eesti koduks väärtusi ühest jüripäevast teiseni.

Olgu selles hõikes, „ole valmis“, mida hõikame tänavusel jüripäeval, meie kaugete isade vaim ja vaimustus. Tiivustagu see püha meid tööle Eesti õnneks!

Andku tulevik meile ja me isamaale veel palju õnnelikke ja rõõmurohkeid jüripäevi!

H. Tammart

Julgelt edasi — vanad ja noored käsikäes

Pilk skaudisõprade organisatsiooni tekkimisloosse

Skaudisõprade organiseerimise vajaduse tõi noorte liikumine enesest esile. Sel ajal, kui skautlus Eestis oli oma esimese haritipu saavutanud, kerkis üha enam ja enam esile vajadus skaudisõprade organiseerimise järele.

Mälestused toovad esile esimese hooga organiseerimise ajastu 1920.—1921. a. Skautide rühmad tekivad kõikjal koolide juures. Aasta või paar hiljem tunnistab olukord, et organisatsioonil puudus juriidiline ilme ja aluski, kuna töötati ajutiste, sõjaaegade keerises kiiresti valmis vorbitud „rühma normaal-põhikirja“ alusel. Ja skautlust oli tarvis viia ka koolist väljapoole.

Skaudisõprade, vanemate, üksikute kasvatustegelaste kaasalöömine tõi siin julgustava pöörde. Seda tingis eriti majanduslik olukord ja tekkinud väärdnähted varustuse hankimises.

Nii astub 1921. aastal 9. oktoobril dir. Treffner'i kutsel Tartus kokku esimene Vanemate Kogu koosolek, millest osa võtsid juba olemasolevad kõik rühmade vanemad. „Eesti Skaudi“ nr. 5 (25. X 21) veergudel loeme sellest vanemate kogust muuseum:

„Läinud aastal on seisnud terve töö skautide eneste käes, mis küll sellepoolest hea, et ta arendab noori iseseisvalt tööle, — kuid just sellest tingituna on mitmeti vääratused (sest puudusid ju noortel elukogemused ning vilumus asjaajamises), esimeses järjekorras majandusküsimuses... Mitte üksi majandusliste küsimuste lahendamiseks ei pea rühmade vanemad noortele abiks olema, vaid ka igal muul alal, sest kuna meil praegu veel päälükuid üldse ei ole, kes oleksid skautismi kooli läbi käinud, siis pole imeks panna, et asja juhtimine noortele üle jõu kipub minema, mille järele nad ametid on sunnitud maha panema.“

Vanemate organiseerimise mõte on saanud tõukejõudu ja juba järgneva (1922) aasta kevadel luuaksegi Tartus esimene skaudisõprade ühing ja ühtlasi antakse ka sooviavaldus E. Skaudisõprade Liidu põhikirja näol selle registreerimiseks. Siinkohal ei saa mööduda nimedest: dir. K. Treffner, J. Hünerson, pr. E. Hünerson, ja G. Kalkun, kelle teeneks tuleb lugeda skaudisõprade organiseerimise algeid. Järgneb agar skaudisõprade organiseerimine ülemaalses ulatuses. Järgnev aasta toob Skautide Põhimääruse sünni, — ja skautlusele ning gaidlusele Eestis on pandud tugev, senini kõikumata nii aineiline, kuid veel enam juriidiline ning moraalne aluspind, millele kasvanud tugev vanemate kaitsemüür, arvuliselt ulatuv tuhandettesse liikmetesse kõikidelt elukutsetelt.

Just see mitmekülgne, igast rahvakihist, mitmesuguste vaadete ning tõekspidamistega iseseisvalt mõtlev liikmeskond on aastate kestel sõbralikus ja heatahtlikus koostöö vaimus saavutanud noorte kasvatuse kaastöötajatena suurepäraseid tulemusi.

Nii näeme ka õigusega skautide sõprade ühingute eeskujul peaaegu täpselt jäljendamist ka teiste suuremate noorsookasvatustliikude organisatsioonide juures. Meie skaudid, võime selle üle tunda rõõmu, et meie aastates vanad ja südames soojad sõprad on määranud Eesti skautluse eluõiguste kaitsjainana nii tugeva vanade ja noorte ühise sõprusringi.

Astume julgelt — vanad ja noored käsikäes.

H. M—n.

Kevad tuli

RO ORVU.

Talv tõi palju rõõmu kõigile! Oli ju nii ääretult uhke libiseda suuskadel üle lumiste väljade, uisutada siledal jääl või lihtsalt hullata ja vallatleda lumes ning pidada lumesõda.

Ainult Ülo oli kurb. Ta oli alles hülissügisel sooritanud hellkäpa katse ja juba rõõmustus toredaist talvapäevist, millal nad karjaga pidid minema välismänge mängima ja lumesõda pidama. Siis aga äkki tuli haigus ja sundis Ülo jääma voodisse.

Tihti valgus talle pisaraidki silmi, eriti aga siis, kui teised hundud tulid teda vaatama ja jutustasid nii huvitavalt kõigest sellest, mida nad teinud vahepeal. Mõnikord püüdis ta tõusta voodis istuma, et ulataks vaatama aknast välja, kust küll ei paistnud muud, kui nurgake lumist aeda, aga siis sundis terav valu rinnas teda heitma uuesti seljakile.

Kahvatuks ja kõhnaks jäi ta, puna ta senini nii roosadest ning ümmargustest põskedest kadus ja silmade alla ilmusid tumedad varjud. Miks ometi pidi ta jääma haigeks? Mida oli ta teinud halba, või kellele? Arst küll ütles, et ta on külmetanud. Aga... ja, nüüd meenus talle kord, et ema alati oli manitsenud panema kaela sooja salli ja palitu alla kampsoni, aga tema lippas juba pakikesega välja, külmetas ja jäi haigeks. Küll see oli ikka karistus selle eest, et ta ema sõna ei kuulnud.

Kui ta terveks saaks, siis teeks ta alati nii, kuis ema soovib. Ema on ju nii tark ja armas! Ja siis ei jääks ta ka enam haigeks, vaid võiks teiste hundudega väljas lumesõda pidada. Küll oleks siis ikka tore!

„Ema,“ küsis Ülo, „millal ma saan terveks?“

Ema vaatas ta veretuid põski ja sõnas:

„Oota, oota! Las' tuleb kevad, soe ja päikesepaisteline, küll sa siis terve oled ja tohid minna välja!“

Nüüd ootas Ülo nii väga kevadet.

Ühel päeval tõi ema tuppa vaasiga kaseoksi, mille pungadest varsti rohelsed hiirekõrvad välja ronisid.

„Kas nüüd on kevad juba tulnud,“ küsis Ülo.

„Oota veel,“ vastas ema.

Ülo ootaski ja siis ühel päeval tundis ta, et kevad tõesti pidi olema lõpuks käes. Päike paistis nii soojalt läbi avatud akna ja üle kiviaia paistvail telefonitraadidel nägi ta sidistamas ja sädistamas kevadekuulutajaid laululinde.

„Nüüd saan ma terveks, võin minna välja ja mängida! Ah, kui tore, tore!“ hüüdis ta valjusti, astus voodist põrandale ning püüdis kõndida. Küll oli see alul raske, jalad kuidagi ei kannud, aga viimaks püsis ta siiski üsna kindlalt jalul, valu ei polnud enam. Kui ema tuppa tuli, kohkus ta ja imestas haige poja tahtejõudu, aga käskis siis Ülo voodisse tagasi minna.

„Aga, ema!“ ütles Ülo, „kevad on ju nüüd käes!“ Ta läks siiski voodisse tagasi, ta lubas ju ema kärke täita. Mõne päeva möödudes oli ta aga juba nii terve, et väljaski käis. Aias leidis ta, seal, kust talle talvel läbi akna vaid tükike lumist nurka paistis, varaseid kevadlilli, noppis neid ja viis emale. —

Viimaks ometi tuli kevad ja tegi Ülo terveks. — Ta polnud saanud talvel mängida ja vallatleda teistega, aga Ülo leidis, et kevad ja suvi on veelgi toredamad kui talv ja ta hakkas nüüd pikisilmi ootama karja laagrit, mille nad tahtsid korraldada kaunil Järve rannal, maleva uuel laagriplatsil.

**Kindral JUHAN LAIDONER, Sõjavägede
Ülemjuhataja ja Eesti noorsoo organisatsioonide
Peavanem.**

Skautisõprade tihedama koostöö võimalusi

Väljastpoolt eriteadlaste ja skautisõprade rakendamine skautlikus kasvatustöös

Märkuseid üleriigil. skaudijuhtide õppepäevadel 6.II.38. Tartus peetud nskm. R. Keres' e referaadist

Skautlus on mäng, väga suur ja õpetlik mäng, mida võivad mängida nii noored kui vanad. See mäng, mis toimub skautlikus vaimus ja vastavate juhtide juhtimisel, valmistab poisse meesteks ja väärtuslikeks kodanikeks. Kui kool annab noorele teadmisi, jagab talle õpetusi, siis skautlus rakendab saadud tagavarad tegelikku ellu, juhib noori isetegevusele ja virgutab neid tööle ning tegevusele.

Kasvatustöö seisukohast väljudes on mäng tähtsamad kasvatustahendeid, seega võime nimetada ka skautlikku mängu skautlikuks kasvatuseks.

Skautlik kasvatustöö sisaldab 4 tähtsat osa:

1. Iseloom. Inimese edukuse mõttes on iseloom tähtsam kui õpetus, mida ei saa õppida, vaid saavutatakse ümbruse mõjust.

2. Töötähe ja tööoskus. Skautlus näitab poisile tee oskuste omandamiseks, mis hiljem võib kujuneda ametalaks (skautide erialad).

3. Tervis ja kehaline areng. Kehaline kasvatustöö teha noortele harjumuseks skautliku mängu ja vaba liikumise kaudu. Süvendada isiklikku vastust oma tervise eest.

4. Ligimeseteenistus. See osa haarab kogu skautlikku valmisolekut ja kasvatustöö eesmärgi laiemas mõttes.

Skautliku kasvatustöö rakendamiseks on tarvis luua vastav ümbrus ja hankida vastavad juhid. Kõige paremad skaudijuhid kasvavad välja just poiste enestest, kes väikesest poisikesest peale on tegutsenud ja töötanud skautide hulgas, kes on läbi imunud skautlikust vaimust, kes on kaasa teinud igasugused skautlikud üritused ja kes on lõpuks osavõtnud juhtide kursustest, loengutest, juhtidekoolist jne. Need juhid hoiavad skautlikku suunda ja juhivad sisulist tööd. Skautlus vajab peale mainitud juhtide veel isikuid, kes võtavad oma peale erialade juhtimise ja majandusala korraldamise.

Ja selleks tuleb kindlasti rakendada tegevusse vanemaid skautisõpru ja eriteadlasi, kellele ülesandeks oleks:

- 1) Majandusliku elu korraldamine,
- 2) kontakti loomine kodu, kooli, seltskonna, teiste organisatsioonide jne. vahel,

3) erialalise töö korraldamine.

1. Majandusliku olukorra eest hoolitsemine peaks kindlasti jääma vanemate ja skautisõprade hoolde, kes võivad koonduda sõprade seltsidesse ja vanemate komiteedesse. Noored tuleksid rahalistest muredest eemale hoida, võiks ainult liikmeks maksuna figureerida äärmiselt väikene summa. Sellega õpiks noor oma kohustusi täpselt täitma ja korda austama.

Maleva ulatuses lasuks finantseerimine. Sõprade seltside või ühingute õlgadel ja rühmades rühmavanemate ning poiste vanemate poolt moodustatud komiteel.

Oma ümbruskonnas leiame väga palju vanemaid tegelasi ja skautisõpru, kes on skautluse pooldajad, kuid pole leidnud võimalusi skautlusele lähenemiseks. Siin võiksime edukalt kasutada liikmete-sõprade kogumise nädalat. Nimetatud nädalal püüaksime koondada võimalikult rohkearvuliselt skautisõpru Sõprade seltsi juurde (liikmeks). Sellega 1) koondame skautisõpru, 2) suurendame liikmemaksudena sissetulekuid ja 3) seome eemalolevaid isikuid tihedamalt skautlusega.

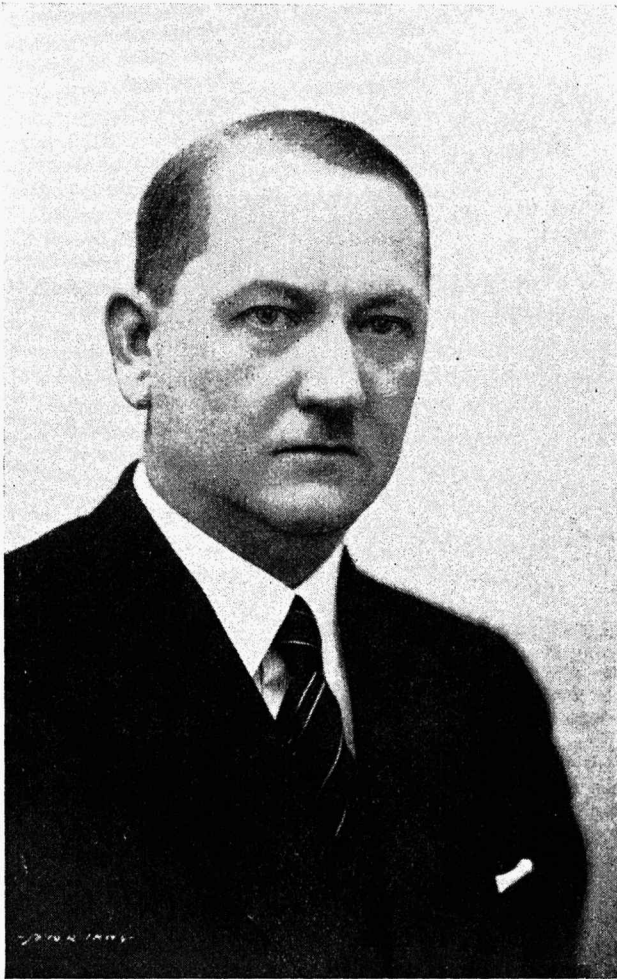
2. Teine tähtis punkt on kontakti loomine kodu, kooli, seltskonna ja teiste organisatsioonidega. Kui skautlus tahab oma kõrget eesmärki teostada, siis ta peab paratamatult kontakti astuma ülalnimetatud asutustega ja isikutega. On ju täiesti loomulik, et kodu peab teadma, kus poiss käib, kool peab teadma, missuguses miljöös poiss liigub, kes on ta sõbrad, missugused on ta ülesanded ja kas kogu tegevus ei halva koolitööd.

Seltskonnale tuleb selgeks teha skautliku kasvatustöö eesmärgid, vajadus korraldada kodaniku kasvatamiseks. Tuleb jõuda niikaugele, et seltskond ainult ei hinda skautlust, vaid tunneb vajadust selle järele.

Samuti tuleb leida õige ja üksteisest mõistev kontakt teiste organisatsioonidega, võib korraldada ühiseid suuremaid üritusi, aktusi, kursusi, loenguid, pidustusi jne.

Vanemate suuremaks ülesandeks on kasvatustöö ümbruse loomine, nagu maleva või rühma kodude, laagrikohdade, mänguväljakute jne. muretsemine.

Peale selle luua kontakt mitmesuguste asutustega, isikutega, ajalehtedega, oma-

Sotsiaalminister O. Kask.
Tallinna Skautide Maleva Auvanem.

valtsustega, õpetajatega, sõjaväega, kaitse-
selliduga jne.

3. Et skaut oskaks igas olukorras õieti reageerida, siis ta peab tundma ka mitmesuguseid tegevusalasid, mis on kõik paigutatud skaudi erialadesse. Vahest aga on tarvidus mõne erialalise juhi järgi, keda malevas ei leidu, siis tuleb teda väljastpoolt otsida. Ei ole sugugi halb, kui maleva on ettenägelik ja koondab juba varem oma ridadesse erialalisi juhte, keda tarvitud korraldada malevale või rühmadele üksikuid loenguid või näitlikke koondusi ja suu-

rematel üritustel eriteadlasena kasutamist leida.

Sageli esitame enesele küsimuse, keda organiseerida ja mis ülesanded nalle anda? Selge on, et vanemate ja skaudisõprade organiseerimine on vajalik. Organiseerida tuleks kõik skautlikult mõtlejad auväärset kodanikud. Skautlus aga ei tohi mingil tingimusel laskuda kihihuvidele ega poliitilistele vooludele.

Organiseerimine sündigu vabatahtlikult, mitte aga surve teel. Iga üksikul peab ise olema huvi asja vastu, siis võib talt loota ka edukat tööd.

Meil on palju võimalusi skaudisõprade ja vanemate tegelaste tööle rakendamiseks, milleks võiks loetleda terve rea juhtivaid keskusi.

- 1 Skaudisõprade Selts.
2. Maleva vanem ja abid.
3. Maleva nõukogu.
4. Aukohus.
5. Rühmituse, rühma või salga vanem ja nende abid.
- 6 Rühmituse või rühma komitee.
7. Vanemate klubid.
8. Vanaskautide ringid.
9. Emade ringid.
10. Erialade juhid.
11. Usaldusmehed koolidesse, asutustesse jne.

Nagu esitatud nimekirjast nähtub, esineb seal kaks väga tähtsat organit — maleva nõukogu ja rühmituse komitee, need on võetud ka uude skautide põhimääruse projekti:

Malevanõukogu.

Maleva nõukogu koosneb rühmituse vanematest ja suurte kogemustega skautluse tegelastest ning avaliku elu või kasvatus-tegelastest.

Nõukogu moodustatakse skaudisõprade seltsi peakoosoleku kinnitusele maleva vanema, juhataja ja juhtide kogu ühisel ettepanekul.

Ta töötab erikodukorra alusel ja tema ülesandeks on seisukohtade avaldamine tähtsamates küsimustes, kaasa aidates organisatsiooni hea käekäigule eriti väljaspoolse esindamise kaudu ning aineliste soodustuste hankimise teel käsikäes skaudisõprade seltsiga.

Rühmituse komitee.

On soovitatav ja tarvilik moodustada mõnepealine rühmituse komitee, koosnev skautide vanematest või teistest rühmituse sõpradest.

Rühmituse komitee on vastutav rühmituse varanduse eest ja on abiks rühmituse vanemale ja juhile majanduslikkude küsimuste lahendamisel.

Rühmituse vanem on komitee eesistuja ja rühmituse juht kuulub komiteesse liikmena. Rühmituse komitee liikmed kutsutakse ametisse rühmituse vanema ja juhi poolt maleva juhataja heakskiitmisel.

Eriti on rühmituse komitee ülesanded:

- 1) rühmitusele varanduse hankimine ja selle hooldamine;
- 2) rühmituse tegevuse tutvustamine seltskonnas;
- 3) rühmituse tegevusvõimaluste soodustamine ja hankimine;
- 4) laagri maaala soetamine kasutamiseks rühmitusele;
- 5) rühmituste liikmetele teenistusvõimaluste hankimine;
- 6) ruumide soetamine jne.

Kuigi leidub väga palju võimalusi vanemate ja sõprade rakendamiseks skautlikus töös, aga millegi pärast on see vähe teostamist leidnud. Skaudisõprade ja skautide vaheline side puudub, skaudisõprad muutuvad passiivseks, sest neile ei anta ülesandeid, neid ei seota rühmitustega, neid ei kutsuta ühistele üritustele jne. Kui tahetakse näha skautlikku kasvatussüsteemi väärilisi tulemusi, siis tuleb asuda täiel rindel selle süsteemi rakendamisele ja arendamisele. Tõmmata kaasa rohkem vanemaid tegelasi ja skaudisõpru, korraldada sõprade õhtuid, kutsuda neid pidulikkudele koondustele, töötuse andmistele, jõuluõhtutele, aktustele, luua tihe kontakt vanemate ja poiste vahel, korraldada sõpradekogumise nädalaid, muretseda laagriplatse, koonduskohti, spordiväljakuid ja moodustada õige kasvatuslik ümbrus.

R. Keres.

Iga skaut ja skaudisõber loeb oma häälekandjat „EESTI SKAUTI“ ja soovib seda ka teistele!

Nikolai Kann.

EESTI SKAUTIDE MALEVA VANEM 65-AASTANE.

26. aprillil s. a. pühitses meie kauaegne, armastatud peavanem oma 65. sünnipäeva.

Juubilar sündis 26. IV 1873. a. Muhus, kus tema isa oli kõster-kooliõpetajaks. Saanud alghariduse, lõpetanud

Kuressaare elementaarkooli ja gümnaasiumi, ta astus Peterburi ülikooli romaani ja germaani keeleteadust õppima. Ülikoolikursuse lõpetas 1901. aastal. Selle järele asus tööle õpetajana Tallinna koolides.

1910. a. ta valiti linna Kaubanduskooli juhatajaks. Hiljem töötas direktorina Tallinna poeglaste kommerskoolis ja 1915.—1933. aastani Tallinna realkoolis. 1933. a. kutsus praegune vabariigi president K. Päts tema Vabariigi Valitsusse haridusministriks. 1937. a. kevadel läks pensionile.

Juubilar on Eesti avalikust elust osa võtnud väga elavalt. Ta on olnud paljudes organisatsioonides ka juhatajaks. Nii võttis ta osa Asutava Kogu tegevusest ja 1923. a. alates on Eesti Skautide Maleva Peavanemaks.

Ta on avaldanud ka rea õpikuid ja väga palju artikleid ajalehis-ajakirjades.

Soovime armastatud vanemale tema sünnipäeva puhul raugematut rammu, julgust ja tahet tema hoolealla usaldatud noorsoo kasvatamiseks skautlikus vaimus.

Laulust skautide organisatsioonis

Üteldakse, et eestlased olevat laulja rahvas. Ja, tõsi, me võime vaadata tagasi laulukultuurile, mille sarnast ei oma mõnigi suurrahvas. Kõigist 70. aasta jooksul toimunud üleriiklikest laulupidudest ja neile lisaks veel sadadest vähemaist laulupidudest-päevadest on osa võtnud sadu tuhandeid inimesi. Ja kuna ka praegu toimuvaist suur-muusikapidustustest osavõtjate arv üha enam kasvab, siis võiksimme joone alla tõmmata ja teha kokku-

võtte; kõik on parimas korras ja laul on tunginud rahvamassidesse. Kuid kahjuks ei või me sellist tunnistust kuidagi puhtsüdamlikult anda. Nimelt takistab meid seda tegemast meie praegune noorsugu. Miskipärast on praegune noorsugu peagu täiesti kaotanud lauluarmastuse. Meenuvad vanemate muusikategelaste mälestused iseseisvuse algaastaist, mil Tallinnas kunstlaulu alal tegutses õige mitu noorte koori. Kui siis päälle nende ha-

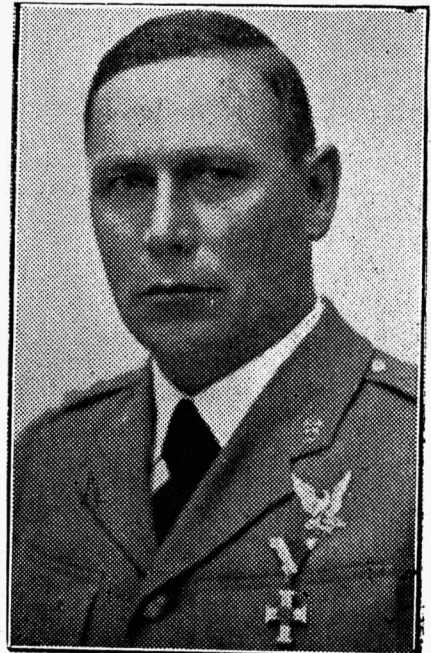
Haridusminister kolonel A. Jaakson.

kati asutama veel üleilulist koolinoorte koori, jatkus sinna liikmeksastuda tahtjaid tervelt 500 (!). Nüüd on neist koorest järgi jäänud vaid viimane, mis ka ainult vanade vilistlas-lauljate ülalhoituna kiratseb. Nagu näeme, on kaasaja noorte koorilaul õige tahaplaanile surutud. Kuid ka seltskonnas, mitmete organisatsioonide koosolekuil näeme sageli laulmas vaid vanemaid inimesi, kuna noored seda ühislauluks määratud aega kasutavad sageli jutuajamiseks jne. Isegi riigihümni ei laulnud tihti kaasa. Selline olukord nõuab kindlasti tervendamist. Koorilauluks on nõutavad mitmed eeltingimused, kuid massilaul peab noortele vastuvaaidlematult armsaks saama, sest sellega on saavutatud juba enam kui pool. Ning siis kui noored juba niikaugale on saadud, et nad üldse laulust lugu peavad, on ka märksa kergem asuda tõsisemate ülesannete kallale. On ju lauluarmastusega üks eeltingimus koorilauluks olemas.

Ning just selles seisabki skautide kui ühe suurema noorte koondise ülesanne: viia

laul noorte sekka, nii et noored rõõmuga laulavad. Ja kui juba skaudid seda üldise aktsiooniga on teinud, ei tihka ka nii mõnigi teine organisatsioon sest maha jääda, ja üks siis kui organiseeritud noored juba laulavad, tulevad peagi ka teised järele ning laul on noorte südameis jälle aukohal. Seega kokkuvõttes: teostagem ühise aktsiooniga jälle laulu viimine noorte südamesse. Laulgem koondusil, laulgem marsisid, laulgem laagris ja matkal, laulgem kõikjal, sest laul rõõmustab südant ja loob uljaima meeleolu.

Kuid teiseks tahan ma märkida, selleks, et laul armsaks saaks, ei tohi laulda kõike ettejuhtuvat. Tuleb loobuda nii mõnestki palast, mida me praegu nii sageli skautide suust kuuleme. Ma arvan, tuleks juba loobuda neist buršilauludest: „Vändrametsas Pärnumaal“, „Metsa läksin ma“ jt. neil võõrapäraseil viisil. On ju nende „juhheidi-juhheida/de“ asemel palju paremaid viise. Isegi nende sõnade kohta — „Vändra

Kolonel J. Vellerind.

Noorte juht ja Eesti noorsoo organisatsioonide abipeavanem.

metsas“ liigub rahva seas mitu päris hääd viisi, millede algupära on igatahes ühenduses Eesti rahvaga. Samuti peaks pääle väärtusetute laulude kõrvaldamise mõtlemale veel uue repertuaari soetamisele. Leidub ju meie oma rahvaviiside seaski nii palju laule, mis peaksid kindlasti tee meie noorte südamesse leidma — kas pole näiteks lihtsad ja toredasti lauldavad need mitu viisi, mida me tunneme sõnade kohta „Kui ma hakkam laulemaie“. Igatahes neid helisid hõisates näitavad skaudid oma rahvuslikkust tegelikult, mida ehk nii mõnedki teised ainult oma kõnedes ja kirjutistes ette toovad.

Eks ole ju küllalt meeolelukad ja sobivad lõkke ääres laulmiseks me kaunid kurvatoonilised rahvaviisid: „Kus on kurva kodu“, „Kui ma olin väiksekene“, „Ei saa mitte vaiki olla“ jt. Seevastu leidub määratult palju naljatlust ja hoogu rahvalauludes „Ehi veli, opi veli“, „Laulge poisid, laulge peiud“, „Jaan läheb jaanitu-le“, „Vatlupsadi, luusangadi“ jt. Isamaaliste pidustuste eel levitatakse praegu uusi isamaalaule, kas skaudid tunnevad

E. Maddisoo, Riigivolikogu peasekretär ja Eesti S. S. S. Liidu esimees.

**Prof. K. Saral.
Tartu Skautide Maleva S. S. S. esimees.**

neist mõnda, nt. E. Võrgu „Maarahva, talupoee vaba maa“, T. Vettiku „Su Põhja-maa päikese kullast“ jne.? Kui ei, siis õppigem! Neis on hoogu ja tuld ja nad on kerged laulud. Selliseid laule leidub meil külluses ja kui „Eesti Skaudi“ toimetust mulle veel kunagi ruumi lubab, avaldaksin terve nimestiku. Kuid ärgem põlake ka võõraste rahvaste laule. Laulge ainult häid laule. Mingem esmalt soomlaste juure, kindlasti tunnete säält mõnda imeilusat laulu, nt. Paciuse „Kuule kuidas hääli elab“, ilus rahvaviis „Toomed on järve rannalla“ jne. jne. Kuid ka teistel rahvastele on palju ilusaid laule, mida te ka tunnete (Üngari ja Tšehhi päritoluga viise laulate ju tihti!). Laulge neid. Valige ikka hääd ja uut ja laulge. Siis õpivad noored laulu armastama.

U. Kasemets.

Maailm kirjanduses ja reaalne maailm

Üheks olulisemaks põhjuseks, miks ilukirjandus isegi nüüdisajal mitte pole suuteline norosoo keskel täiel määral täitma oma edasiviivat ja kasvatavat missiooni, on asjaolu, et noorte süüvimine kirjandusse sünnib valesi, vildakalt aspektilt. Sest noored ei lähene kirjandusele mitte kui õilistavale, ülendavale ja õnnestavale kunstile, vaid kui elavale elule enesele. Nende arusaamise järgi kirjandus on elu, on sündinud reaalsest elust ja sisaldab ka seda endas kõiges selle mitmekülgsuses. Veel enam: nende arvamist mööda kirjandus kopeerib elu ja teeb sellest käärilõikeid. On tekkinud olukord, kus ei ole mitte elust mindud kirjandusse, vaid kirjanduse kaudu ellu. See on aga noori viinud rappa, eksiteele mitte üksi kirjanduse mõistmisel, vaid ka tegelikus elus. Lähtekoht, mis peab asetsema elus, on

viidud kirjandusse. Elu ja maailma nähakse ainult kirjanduse kaudu: see on neile nagu värv, suur kuldne värv, kust kaudu minnakse ellu, inimeste juurde, iseenda manu.

Kes noortest palju tegeleb raamatutega, see tunneb, nagu oleks ta alati elu keskel. Tunneb, nagu oleks elu kõik läbi loetud, kogu elu nii selge, et mine vaid, ole ja tee. Sest elu on raamatuis ja raamatud on peas. On loetud väga kauneid raamatuid, — kui võrratult ilus on elu! Ning veelgi uhkemaid raamatuid on loetud, — kui õilis, kui üllas on armastus! On maitstud poemide essensi ja kuulnud lüüra helisevaid viise, — milline jumalikkus kõikjal! Kui suurejoonelised on inimesed, nende teod, kui kaunid nende kannatused ja kui tore nende — surmgi! Valu on nagu suur rõõm, mida lust on kanda, ja pisaradki

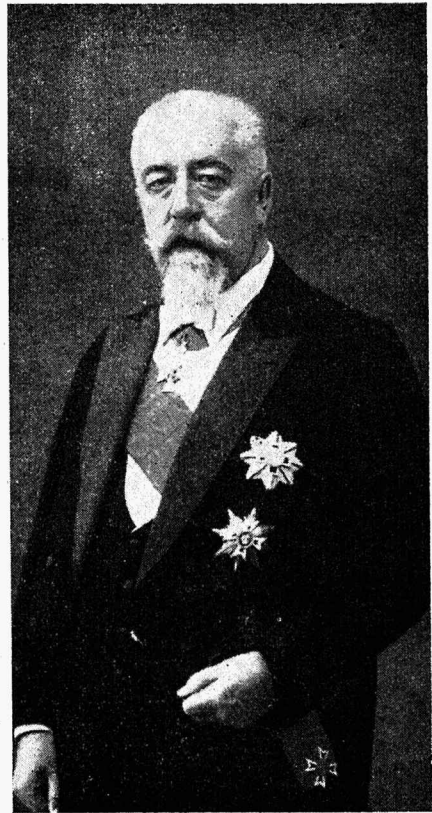

Vasakult paremale: 1. Mag. A. Allik, SS. abiesimees. 2. Postkontoriülem B. Müürsoo, SS. laekur. 3. Kriminaalkomissar A. Talvik, endine SS. esimees, praegune malestaaabi liige. 4. J. Aru, SS. sekretär. 5. Pr. M. Laurits, Gaidide Maleva vanem.

on vaid pärlid, mis kaunistavad inimesi...

Niisugune on noorte kirjanduse varal ehitatud maailm. Selline särav on nende arusaamine elust ja olemisest. Selle arusaamisega nad lähevad ka ellu sessinates vanas hallis igapäevases maailmas. Nad tahavad olla elu tundjad, — sest nad tulevad ju kirjandusest, mis on elu.

Reaalses maailmas tuleb aga paratamatult kokkupõrge. Selgub, et noored oleksid nagu silmitud ja kõrvutud selle maailma suhtes, mis tegelikult neid ümbritseb, milles nad elavad füüsiliselt. Sest tegelik elu on sootuks midagi muud kui see, mis on raamatuis. Noortele hakkab nüüd paistma, et elu igas asjas polegi nii ilus, et on alatu, närune, ja et inimesed on sageli üsna halvad. Ning et valu ei olegi mitte mingi rõõm, vaid päris tõsine ja valus valu ja et surm

Prof. A. Paldrock.
Tartu Skautide Maleva vanem.

San. kindral-major H. Leesment.
E. P. R. president ja Tallinna Skautide
Maleva auvanem.

on hirmus nagu kunagi surm. Ei ole ka pisarad pärlid — on õnn, et neid paljudele ei tule. Palju on tühjust, väiklust, banaalsust. Ning ausamaks peetakse sageli seda, kelles rohkem on võltsi.

Niisugune on see elu, millega nad kokku puutuvad reaalses maailmas.

Millest tekib säärane hiigelsuur vahe nende elu ja elu vahel?

Raamatuid lugedes noored nägid teiste elu, nägid teiste inimeste kannatusi, nägid nende rõõme ja muresid. Tegelikus elus neil aga tuleb olla ise elu näitelaval, ja siin nad näevad — ise endi elu. Elu pale elus on aga karm ja vali. Sellesse vaatamine mõjub nii mõnessegi eluuskku hävitavalt. Nii mõnigi nooruk võib murduda ja mõned murduvadki selle elu karmi näo ees. Siin

Petseri Skautide Maleva juhtide kogu 1937. a.

Istuvad vasakult paremale: n. skm. R. Uus — 1. rühmituse vanem, major K. Lindpere — P. Maleva juht, õp. A. Hinno — P. Maleva vanem, n. skm. A. Rooma — Maleva aukohtu esimees, ltn. O. Kommussaar — Maleva abijuht.

sünnib vähe imesid, kõik saavutused tulevad endale ise kätte võidelda — kas või rasketel pingutustega. See teadmine masendab.

On siin kirjandus süüdi?

Ei. Kirjandus on end selles osas alati vabastanud süüdistusist. Sest kirjandus on kunst, mida tuleb võtta teisiti. On kunst, mis peab elule andma selle lisandi, mis elus tegelikult puudub. Tema ei ole ise elu, vaid ainult e l u v a h e n d, ainult abinõu elu kaunistamiseks, õilistamiseks, kultuuristamiseks. Teda tuleb ellu viia, kõiki neid häid omadusi ja aardeid, mida sisaldab kirjandus, tuleb ellu istutada, et nad hakkaksid juurduma ning levima meid ümbritsevas luitunud ja mitmeski suhtes näotus maailmas. See on kirjanduse üks ja tähtsamaid ülesandeid.

Teiseks kunstiväärtusliku ilukirjanduse ülesandeks on see, et ta peab ole-

ma selleks varaaidaks, jumalikuks templiks, kuhu inimene reaalse elu tolmust küllastatuna ja selle kärast piinatuna tuleb igal sobival hetkel — uut värskust, uut virgastust, uut vaimustust, uut elutunnetust, uusi elamusi, aga ka kosutavat rahu ja puhkust, ka puhastust ja sisemist joovastust saama. Olla niisugune püha tempel — see on kirjanduse teine ülesanne.

Kui tahame kirjandust õieti kasutada, sisi peame kirjanduse juurde tulema elust, mitte aga tema kaudu minema ellu, mis on väärtete. Sest kirjandus on kunst, mitte elu. Kirjandus ei kopeeri elu ega tee käärilõikeid. See kirjandus, mis seda teeb, ei küüni kunstitasemeni. Kirjandus on elu essens, on elu kvintessents, kus a i n u s lehekülgl võib haarata elu mitme e p o h h i u l a t u s e s.

Ernst Särğava 70-aastane.

29. aprillil pühitses hea skautsõper ja vanem Ernst Särğava oma sünnipäeva.

Vist ükski meist, kellel on olnud kokkupuuteid jubilaariga, ei võiks talle anda sellise tohutu arvu aastaid. Nooruslikuna tunneme Ernst Särğava't kui tõhusat eestlast, kui head sõpra ja vanemat, kes tunneb noori, kes armastab noori ja kes ei keeldu oma kaasabi noorte kasvatamisel ja juhtimisel.

Meie skaudipere, eriti Tallinna skaudid, soovime armastatud hällilapsele palju aastaid, helgeid päevi ja sama nooruslikku tuld ja vaimu.

Kirjanik Ernst Särğava.

Sõprade seltsidest.

TÖÖTADA NOORTELE — RAJADA KODUMAA TULEVIKKU. JOONI LÄÄNEMAA SKAUDISÕPRADE TEGEVUSEST.

Läänemaa Skaudisõprade Seltsi asutamise vajadus kerkis üles kohe peale Lääne Skautide Maleva asutamist 1921. aastal. Noored olid tulvil töötahet ja tegevusindu, kuid puudusid vanemad tegelased, kes noorte üritusi oleksid moraalselt ja ka majanduslikult toetanud. Kõige rohkem muret valmistas see tollaegsele maleva vanemale sv. am. K. Raudsepale, kes asus otsekohe propageerima seltsi asutamise mõtet.

1922. a. stigisel esitati seltsi põhikiri kinnitamiseks Tallinna-Haapsalu Rahukogule, varustatult veendunud skaudisõprade maavalitsuse esimehe Aleksander Saare, maksuinsp. res, ltn. Joh. Leikmani ja riigimaade ülema Aleksander Araka allkirjadega.

Järgmisel aastal 17. mail peeti seltsi asutamiskoosolek, millest võtsid osa kol-

ltn. K. Baumann, dr. H. Alver, güm. dir. A. Üksti, sv. am. R. Silts, sv. am. K. Raudsepp, riigim. ül. A. Arak ja õpetaja Tomson. Sellest ajast alates on seltsil käinud pidev töö skautide ja gaidide malevatele tegevusvõimaluste loomiseks. On tulnud rabeleda majandusraskustega ja samas ka „piike murda“ nende vanemate tegelastega, kes skautlust mitte mõistes on teinud takistusi noorte tööle. Teadmine aga, et noorte töö on kodumaa parema tuleviku pandiks, tiivustas vanemaid ja sõprade seltsi koondus ikka rohkem veendunud noorte sõpru. Praegusest seltsi koosseisust on ligi kolmardik seltsis töötanud kümnekond aastaid. Erilist poolehoidu on seltsile näidanud sõjaväelased, nähes skautluse suurt väärtust teovõimsate ja kohuse truude kodanikkude kasvatajana. Selle tagajärjel on praegugi sõjaväelasi veerand seltsi liikmeskonnast.

Ülearune on siin hakata mainima üksikuid seltsi algatusi ja ettevõtteid. Skaudi-

Läänemaa Skaudisõprade Seltsi juhatus.

Pildil vasakult paremale: 1. rida: dr. Alver — linnapea, sk. maleva vanem, sõpr. s. asutajaliige, pr. M. Loosme — gd. maleva vanem, kolonel M. Tuisk — seltsi esimees, J. Loosme — kauaaegne seltsi abiesimees, kol.-ltn. K. Bauman — abiesimees, kauaaegne esimees ja asutajaliige.

2. rida: kol.-ltn. Kulgver — sk. maleva abivanem, gdr. Grönberg — gd. maleva abivanem, major Beck — seltsi sekretär, G. Akleberg — seltsi laekur, gdj. Romanov — gd. maleva juht, skm. Vaigur — sk. maleva juht.

NARVA SKAUTIDE SÕPRU.

Aatelise noorsoo liikumisena on skautlus Narvas alati head poolehoidu leidnud nende juures, kellel avaram silmaring, kelle pilk tungib kaugemasse tulevikku ja kes pole ennast alandanud maapealse mammona orjaks. Oma poolehoidu skautlusele Narvas on avaldatud küll juhuslikult, igaiüks omaette, küll organiseeritult Skautide Sõprade Ühingu kaudu. Narva Skautide Sõprade Ühingu põhikiri registreeriti 8. V 1923. a. Rakvere-Paide Rahukogus nr. 97 all. Sellest ajast alates on skautide ja gaidide toetamine ja abistamine toimunud peamiselt ühingu kaudu, kes on püüdnud oma sihtide saavutamiseks seltskonda organiseerida, rohkem teadlikumaid kodanikke kaasa tõmmata ja noorte toetamist süstematiliselt sooritada. Skautide Sõprade

rahva seas on küllalt tuntud Lääne tüdrukute ja poiste töö ja sõpradest kõneledes peab vaid juurde lisama, et kõigi ürituste taga on seisnud skaudisõprade alati valmis toetav käsi.

Jämesäär.

Ühingu nimekirjas leiame peaaegu kõiki silmapaistvamaid Narva kodanikke mitmesugustelt elukutsetelt ja tegevusaladelt: siin leiame õpetajaid, vabakutselisi haritlasi, tööstusettevõtete juhte, sõjaväelasi ja muid. Ei ole vist mitte juhuslik nähe, et kõrgemad sõjaväe juhid Narvas on suurt tähelepanu osutanud skautlikule liikumisele. Nende avarad vaated ja selge arusaamine olukorrast on neid juhtinud kokkupuutumisse skautlusega ja veendumisele, et ka skautluse toetamise ja arendamise teel on võimalik kindlustada meie maale ja rahvale paremat kaitset ja õnnelikumat tulevikku.

Meie linna juhtivad sõjaväelased on püüdnud skautluse kaudu kasvatada meie noortes isamaalikkku ja rahvuslikku vaimu ja arendada neist tublisid tahtekindlaid ja teovõimsaid kodanikke. Selliste sihtide taotlemisel on Narva Skautide Sõprade Ühingu esimeestena tegutsenud kindral Otto Heinze, kolonel Paul Marder, kindral Aleksander Tõnisson, kolonel Paul Triik, kolonel Ludvig Jakobsen ja praegu kolonel Emil Kursk. Peale nende on juhatuse ja ühingu liikmetena

Kindral A. Tõnisson
Narva S. S. endine esimees

teguks tervet rida teisi ohvitseride. Samuti on ühingu esimeheks olnud ka praegune Narva linnapea Jaan Luts ja Kreenholmi vabriku direktor E. Alver ühingu laekuriks. Ühingu moodunud tegevusest tuleks eriti välja tõsta need aastad, kus esimeesteks olid kindral Tõnisson ja kolonel Jakobsen. Need sõjaväe juhid leidsid aega ja huvi ka noorte juhtimisele suurel määral oma jõudu pühendada; ja peab tunnistama, et nende saavutused olid üllatavalt head: poisid olid haaratud skautlikust tegevusest ja enesekasvatuse üritustest. Kontakt Skautide Sõprade Ühingu juhtide ja skautide vahel oli tihe.

Ka praegu teotseb Narva Skautide ja Gaidide Malevate toetamisel rida mõjukaid ja autoriteetseid isikuid, nagu kolonel K. Kursk VR I/3, kolonel G. Kasemets, kolonel E. Toffer, major R. Altpere, kapten M. Kukemelk, kapten P. Raudsepp, j. t. Nende isalikul hoolitsusel tunneb Narva Skautide ja Gaidide Malev end täielikult kaitstuna ja kindlana. Nimetatud mõjukate sõprade tõttu ja kaasabil on Narva Sk.

Maleva Sõprade ridadesse koondunud veel palju tüsedaid töömehi ja toetajaid. Nende otsesel eestkostul on saadud kasutada sageli tarbekorral vajalikke ruume ja muid õppe- ning töövahendeid.

Samuti on SS tegevusest osavõtnud terve rida tuntumaid Narva seltskonnategelasi eesotsas Narva linnapea hra J. Lust'i, hra A. Pitsar'i, hra T. Käsper'i, pastor n.-skm. E. Kiviste, pastor emeritus G. Kiviste j. t. On veel palju teisigi silmapaistvaid seltskonnategelasi, kes alati valmis on skautluse heaks töötama ja vajalikke ohvreid tooma. Nii töötab näiteks koolidirektor J. Välbe juba üle 15 aasta Narva Skautide Maleva vanemana.

Ka linna paremate daamide hulgast on paljud oma vaba aega ja heatahtlikku kaastööd pühendanud skautluse ja gaidluse arendamiseks ning toetamiseks. Nii näeme juba mõnda aega nende ridades linnavolikogu esimehe abikaasat proua A. Pahl't, ja paljusid ohvitseride abikaasasid ning Narva koolide naisõpetajaid. Eriti suured teened skautide ja gaidide sõbrana on I rüügl. majandusülemä abikaasa pr. J. Luik'il, kes on hetkel ka Narva Gaidide Maleva vanem. Õpetajaist on agaramalt teotsenud prouad V. Sõster, E. Kresla, A. Mäeorg j. t.

Suurearvuline sõprade pere on määramatult toetanud skautide ja gaidide hoogsat tegevust Narvas ja sel teel tunduvat kaasa aidanud meie noorsoo paremale kasvatamisele.

Kolonel Emil Kursk, Narva S. S. praegune esimees

Vann. adv. N. Kruuse, Rakvere S. S. S. esimees.

RAKVERE SSS.

Pikki aastaid Rakvere Skautide Malevale toeks olnud Sõprade Selts omab praegu 120 liiget.

Seltsi tegevus on suunatud Maleva majandusliku toetuse hankimisele. Raske on see väikelinnas, kuid innukate juhtide eestvedamisel on see seni olnud tulus.

Eriti aktiivne on praegune SS. juhatus, kuhu kuuluvad esimehena vandeadvokaat N. Kruuse, laekurina Linna apteegi juhataja mag. K. Elbing, sekretärina äriimees E. Primann, varahoidjana äriimees A. Rauss ja liikmena major U. Einpaul.

JÕHVI SKAUDISÕPRADE SELTS.

1932. a. sügisel üleskerkinud mõte, asutada Alutaguse Skautide Malev, ei haaranud üksi noori, vaid leidis ka heatahtliku kõlapinna kohapealsete seltskonnategelaste juures.

Noor malev sai omale kindla seljataguse, millele toetudes on ta julgenud ette võtta ja läbi viia suuremaid ja edurikkamaid üritusi, kui ükski teine kohalik noorte organisatsioon.

Samal kuupäeval, s. o. 13. okt. 1932. a., kui Jõhvi keskkooli ruumes rajasid Jõhvi ja ümbruskonna skaudijuhid oma Malevale aluse, kutsuti kokku ka major R. Tombergi algatusel Jõhvi skaudisõprade seltsi asutamise koosolek. Samal aastal tuli seltsi

põhikiri kinnitatult siseministeeriumist tagasi.

27. jaan. 1933. a. oli seltsi esimene peakoosolek, kus esimeheks valiti Jõhvi keskkooli direktor, praegune Kehtna Kodumajanduskooli juhataja hr. V. Sõerd, kelle lahkumisel Jõhvist asus seltsi juhtima kohalik 4. Üks. Jal. Pataljoni ülem kol. A. Tomander.

Alates asutamisest on selts üldiselt kui ka üksikliikmed kaasa aidanud Alutaguse Skautide Malevale tema skautlikus töös. Nii on selts hankinud malevale ruume, aidanud korraldada maleva laagreid, on toetanud muid maleva ettevõtteid nii aineliselt kui ka isikliku kaasabiga.

Praegu juhivad seltsi tegevust kol. A. Tomander esimehena, prl. E. Kask, hr. R. Hindpere, hr. H. Viires ja hr. K. Kullamaa juhatusliikmetena.

Alutaguse Skautide Sõprade Selts on koondanud endasse ümbruskonna juhtivamaid ja mõjukamaid tegelasi. See tagab seltsi tegevuse ja malevale kaasaaitamise edukust kõigiti.

Kol. A. Tomander, Jõhvi S.S.S. esimees.

Kolonel Voldemar Koch, Soomusrongide rügemendi ülem. Tapa Skautide Maleva auvanem.

SKAUDISÕBRAD TAPAL.

Tapa Skaudisõprade Selts alustas tegevust kevadel 1935, vähe aega enne iseisiva maleva asutamist kohapääle. Enne seda, kui Tapal teotses üksik skautide suguharu, olid kohalikud skaudisõprad omavahel kindlasse organisatsiooni koonumata, kuigi nad mõjukalt kaasa aitasid suguharu tööle. Seltsi asutajateks olid hr-d E. Tomingas, A. Jakone ja nsm. E. Kübar. Energilise teotsemise esimese suurema tulemusena võis Selts malevale varsti üle anda kolm mahukat telki, koguväärtusega 120 krooni. Ka peale seda suuremat annetust on Selts kohapäälset skautlikku liikumist moraalselt ja aineliselt toetanud. Kumbagi toetuse liiki ei saa eriti välja tõsta, kuid suurend on nad olnud mõlemad ja kohalikes oludes ainukesed eeldused skautliku liikumise püsimiseks. Kohapäälse gaidrühma organiseerimisel on Selts samuti esinenud toetajana ja julgustajana.

Praegusesse juhatusse kuuluvad: hr-d E. Tomingas (esimees), J. Talve, V. Ollep, Ed. Raia ja prl. L. Luik.

Nii Tapal, kui arvatavasti ka mujal on skaudisõprade seltsid kohaliku seltskonna esindajatena meie skautliku liikumise arenemisele — *conditio sine qua non*.

J. T.

JÄRVA SKAUDISÕPRADE SELTS.

Skaudisõprade Selts on asutatud 16. novembril 1924. a. nimega: „Paide Skaudisõprade Selts“. Asutajad olid Paide linna algkooli juhataja, õpetajad, lastevanemad ja seltskonnategelased.

16. jaanuaril 1925. a. otsustati registreerida Eesti Skautide Peastaabis Paide Skautide Rühm, millise suurenedes väljaspool asuvate rühmadega, 11. märtsil 1925. a. otsustati registreerida Paide Skautide Malev.

15. mail 1925. a. otsustati Paide Gaidide Rühm võtta Sõprade Seltsi hooldamisele.

16. juulil 1926. a. toimus lippude üleandmine rühmale. Samal aastal telliti kolm telki Prantsusmaalt.

1927. a. saadeti 2 skauti Rootsi suurlaagrist osavõtma.

1928. a. saadeti 3 skauti Läti suurlaagrist osavõtma.

1929. a. saadeti 2 skauti Inglismaale suurlaagrist osavõtma.

8. mail 1931. a. peakoosolek otsustas muuta seltsi nime, võttes uueks nimeks „Järva Skaudisõprade Selts“. Ühtlasi muudeti Maleva nimetus, võttes uueks nimeks „Järva Skautide Malev“.

1932. ja 1933. a. paljud liikmed ja tegelased jäid eemale Skaudisõprade Seltsist, uute noorsoo organisatsioonidesse astumise puhul, kuna ühinemisest asja ei saadud.

1934. a. Skaudisõprade Selts, Paide linnavalitsuse vastutulekul, muretsetes Järva Skautide Malevale kodu ruumid.

Jaan Maidre, Tapa linnapea, Tapa Skautide Maleva vanem.

1935. ja 1936. a. tõuseb seltskonna huvi skautluse vastu ning suureneb seltsi liikmete arv. Seltsi poolt annetatakse Järva Skautide Malevale lipp ning toetatakse suuremaarvulist skautide osavõttu suur-laagrist Haapsalus.

Juhatuse praegune koosseis:

Esimees ja laekur: Jaan Toots, Eesti Panga Paide osakonna juhataja.

Abiesimees: Jüri Söödor, Paide linna algkooli juhataja.

Sekretär: Valter Kärt, sportlane, äri-teenija.

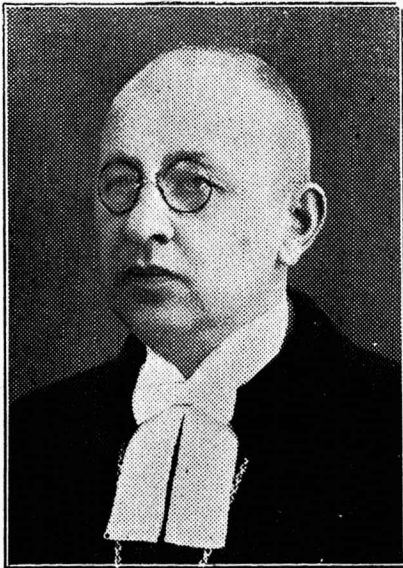
Abisekretär: pr. Elisabeth Rünne, Paide linna algkooli vanem õpetaja.

Ametita liikmed: Anton Härma, Järva-maa Ühisgümnaasiumi direktor. Jaan Tilling, Paide jaoskonna politseikomissar. Osvald Laube, Paide linnavalitsuse liige.

E. J.

SKAUDISÕPRADE ORGANISEERIMISEST KURESSAARES.

29. juunil 1919. a. asutati Kuressaarde esimene skautide rühm. Kuna aga alul skautlik liikumine oli tundmata, suhtuti sellesse skeptiliselt ja esimese kaheaasta jooksul ei olnud poiste kui ka vanemate organiseerimisel suuremaid tulemusi. Kuid, nagu ütleb end. Saaremaa maavalitsuse haridusosakonna juhataja ja kauaaegne skaudisõber hra Bruno Steinberg, „rõõmsad ja abivalmis poisid esinesid igalpool nii loomulikult, vabalt ja sundimatult, et

Praost Gerhard Pärli
Järva Skautide Maleva vanem
Paide linnapea ja Järva praost

Jaan Tootsi, Järva Skaudisõprade
Seltsi esimees, Eesti Panga Paide
osakonna juhataja.

võitsid endile rohkesti sõpru vanade hulgas.“

Üsna lühikese ajaga kasvas skaudisõprade arv ja varsti liitsid nad Kuressaare Skaudisõprade seltsiks, kelle tegevus peamiselt piirdus poiste organisatsiooni majandusliku abistamisega.

Skaudisõprade ringis paistavad silma to ajal hra koolinõunik J. Koppel, gümnaasiumi direktor hra E. Pukk, kes eriti hästi poistesse suhtus, toetades neid kasvatuslike nõuannete kui ka ruumide kasutamiseks lubamisega, edasi skm. H. Haameri vanemad pr. ja hra Haamerid, preesterkooliõpetaja hra V. Paivel, hra mag. A. Allik, kirjanik hra A. Mälk j. t. Ühingut juhatab kuni 1933. a. hra B. Steinberg, kes sellele kohale valitud juba 1924. a.

1933. a. hakkab ühingut juhtima hra komissar A. Talvik, kelle tegevuse ajal ühing elas üle suure majandusliku tõusu ja organisatsioonilise kasvamise. Agaramaist skautsõpradest mainiksin siin peale eelpoolnimetatud hra major Altperet, hra kohtunik P. Parts'i, hra praost V. Ristkoka, hra B. Mürsood, hra O. Väärti, hra J. Aru, pr. M. Lauritsat, pr. E. Rannik'ut j. t.

Eriti nimetamisväärtne on skautsõprade algatus poistele purjejahi soetamise võimaluste leidmine ja jahi „Ahti“ ostmine. Varem, 1929. a., annetas Kuressaare meriskautide auvanem hra prof. A. Paldrock meriskautidele väiksema purjejahi, mis-

tõttu eriti tüsedaid tegevusvõimalusi avanes meriskautlusele.

1937. a. hakkab ühingut juhtima hra õp. J. Kesküla. Liikmeid ühingul oli möödunud 1937. aastal üle 70.

Nii linnulennuliselt Kuressaare skautsõprade organiseerimise areng.

Olles pikemaajaliselt jälginud skautsõprade tegevust Kuressaares, võin ütelda, et tegevus on jagunenud kahte pääharru:

1. majanduslike võimaluste soetamine noorte isetegevuse otstarbekaks teostamiseks ja

2. järelevalve noorte tegevuse üle ning selle kasvatuslik üldjuhtimine.

Skautsõprade liikumine on määrava tähtsusega, kuna hästiorganiseeritud skautsõprade rinne loob noortesse ja nende juhtidesse kindlustunde.

Lõpetan hra B. Steinbergi sõnadega: „Kestku v a n a d e j a n o o r t e koostöö selles vaimus edasi, et suurendada maailmas häduse kogusummat, mis üksi lahendab isiku, meei rahva ja inimsoo elulisi küsimusi.“

Eduard Pukk, Saaremaa Gümnaasiumi direktor, Kuressaare meriskautide auvanem.

MOMENTE SAKALA SKAUDISÕPRADE SELTSI TEGEVUSEST.

„Juba jälle tulete, jätke kord rahule!...“
Nii ütlevad sulle sagedasti paljud noorte seltsides.

Jaak Tepandi, Viljandi ringkonnakohtu esim. Sakala Mal. auvanem

vanemad — isad ja emad, kelle poole sa tuled või palvega pöörad. Ja nad teavad, et sul on alati selline salapärane asjaõienus, mis vajab ikka raha: kas on sõpradeseltsi liikmeraamat või loteriipileteid või muud sarnast. Ja kui sa kuuled selliseid ja veel muid ütlusi, siis näib, et kõik vanemad nagu ei oskaks veel väärilt hinnata seda elu ja neid kogemusi, mis noor saavutab organisatsioonis. Arvatakse lihtsalt, et kui noor on juba kord koolis, eks ta siis saa säält juba kõik, mis tal elus tarvis.

„Meie otsustasime minna laagrisse ja vajame... Andke raha!...“

„Tuleb paraad, vajame veel... Tarvis raha!...“

Nii on neil noortel tuhat ja tuhat asja ja asjatoimetust; sõpradeselts peab jälle vaatama, kust saab raha, mis tarvis teha, kas ei saaks jälle kuidagi vastu tulla.

Ja nii seisab sõpradeselts kesk kaht põlvkonda ja sinu ees on lahti suured eluramatute leheküljed, kus ühel seisab „Vanad“ ja teisel „Noored“. Kaks põlvkonda üksteisele vastamisi! Ühed elumuredest kroonitud päädega paluvad, et neid jäetaks rahule, teised aga lakkamatult tungivad pääle täis indu ja võitlustahet, hoides kõrgel oma „Edasi!“ lippu.

Ja kui sa näed noorte hulki täis pulbitsevat elu, siis jääd sinagi nooreks ja noortele sõbraks. Ning selles peitubki saladus, et miks ei tuldine need vanemad tegelased, kes on kord töötama hakanud sõprade

Luise Tepandi, Sakala Gaidide
Maleva vanem.

Aga Sakala Skaudisõprade Seltsil!... Temal on olnud päikeseküllaseid ja murepilviseid päevi.

Aastail 1921.—1924. on olnud tal uhked päevad. Ta liikmeiks on olnud kõik kohalikud hariduse-, majanduse- ja omavalitsustegelased. On pandud kokku suurem summa raha ligi 2000 kr., mille eest on ostetud pillid tervele pasunakoorile. Säält edasi on tulnud langus. On tulnud noorsepad, kes pidid kandma rohkem rahvuslikku omapära. Moodustati „Noorseppade Vanemate Komitee“. Read lõhenesid, palju vanemaid jäi ka eemale. Kui aga murdlained möödusid ja aeg rahunes, hakkas asi võtma uut hoogu. Kuid tulid uued murdlained! Tekkisid veel uued noorte organisatsioonid ja nende juurde vastavalt vanemate koondised. Noorsepad kadusid ja Vanemate Komitee muudeti ümber Sakala Skaudisõprade Seltsiks. Sellisena oleme seisma jäänud tänini. Meie read ei ole praegu rohkearvulised, kuid seda kindlamad. Oleme suutnud enam-vähem rahuldada noorte nõudmisi.

Meil on palju murdlaineid seljataga ja ka palju kogemusi. Tõusevad esile mõned põhimõtted reljeefsemalt, kui raudsed säädused sõprade seltsidele:

1) mida rohkem noorte organisatsioone ja neile vastavalt vanemate koondisi, seda killustatum ja nõrgem liikumine;

2) noosroo organisatsioonide alaline ümbermoodustamine halvab noosroo liikumist;

3) norosoo organisatsioonide edu ei seisa nende nimes, vaid selles vaimus ja süsteemis, mida osatakse ja suudetakse noorte arendamises ja kasvatuses tegevusse rakendada;

4) skautlus, kui kasvatussüsteem, peab olema suunatud iga eesti noore harmoonilise isiksuse ning tema, kui iseseisvalt mõtleja ja teotseja kodaniku arendamisele; see vastab suurimal määral ka eestluse rahvuslikule põhijoonel.

A. Pung.

PETSERI SK. MAL. S. SELTSIST.

1935. a. maikuul rühm Petseri seltskonnategelasi tulid kokku nõupidamisele, mille eesmärgiks oli skautluse arendamine Petseri linnas ja makonnas. Kokkuleppel kohaliku N.M.K.Ü. juhatusel otsustati ühingu juure asutada skaut-klubi ühingu põhikirja § 2 alusel. Klubi asutamise juures seati tingimuseks, et klubi töötaks käsi käes N.M.K.Ü. juhatusel, ega kalduks kõrvale ühingu põhikirja aluselt. Samas registreeriti klubi liikmeks kõik asutajad ja valiti juhatus, mis kujunes järgmiseks: esimees — Peetri kog. õpet. A. Hinno, abiks — pr. A. Rooma, sekretäriks — G. Lipmeister (praegu K. Lindpere). Et sk. klubi üheks lähemaks ülesandeks oli ka Petseri Gaidide Maleva organiseerimine, siis valiti samal koosolekul ka Gaidide Maleva juhatus: Maleva vanemaks — prl. A. Michelson (praegu A. Malmre, Petseri gümnaasiumi

A. Pung, Sakala S. S. S. esimees.

Dr. Ernst Mahlapuu, Petseri S. S. S.
esimees.

õpetaja) abiks — pr. T. Leitmann, (peagu T. Leitma, Petseri gümnaasiumi õpet.) Rühmituste vanemateks ja organiseerijaks: proud A. Rooma, Grünthal ja T. Leitma.

..Ajojooksul on skautklubi liikmete arv suurenenud, töö paisunud niivõrd suureks, et üldkoosolek 16. septembril 1936. a. leidis tarviliku olevat Sk. Klubi nimetada Skautide Sõprade Seltsiks ja astuda Eesti Sk. Sõprade Seltside Liidu liikmeks.

Sk. Sõprade Selts on oma eesmärgist ja ülesandest kinni pidanud ja väga palju kaasa aidanud nii Sk. kui ka Gaidide Malevate töös. Igale sk. üritusele selts on suhtunud heatahtlikult, vastu tulles nõu ja jõuga. Vanemate tegelaste eeskuju on noortele nende loovas töös suureks jõuallikaks, kust energiat ammutatakse järjekordseks ettevõtteks ja tööks.

1936. a. Sk. Sõprade Selts annetas Sk. Malevale nägusa ja väärtusliku lipu, mille alla kogunevad kõik Petseri noored, kelle südame lähedal on meie armastatud kodumaa.

K. L.

VÕRU SK. S. S. TEGEVUSE ÜLEVAADE.

Esimene kord kerkis Sk. SS. asutamise küsimus ülesse Võrus 29. IX 1922. a. Võru Gaidide Maleva nõukogu koosolekul, kus otsustati paluda rida isikuid Sk. S. S. liikmeteks.

7. III 1923. a. sama nõukogu koosolekul tutvustati koosolijaid seltsi põhikirjaga. Pääle selle saadeti põhikiri allakirjutatult hr. P. Mäggi'lt, H. Naruski'lt ja J. Pelovasi'lt Tartu-Võru rahukogusse kinnitamiseks.

Pääle põhikirja kinnitamist ja asutamiskoosoleku ärapidamist võis peakoosoleku poolt volitatud juhatus tegevusse astuda. Esimene juhatus koosolek peeti 21. II 1924. a., kus juhatus omavahel jagas ametid järgmiselt: esimees P. Mäggi, abiesimees J. Koemets, laekahoidja J. Pelovas, laek. abi B. Mältov ja kirjatöimetajaks E. Sillaots.

Sk. S. S. on püüdnud nii palju kui see on olnud võimalik igati toetada ja abistada skaut. ja gaid. liikumist Võrus ja Võrumaal.

Praegu juhivad seltsi tegevust esimees J. Põlluaas (1925. a.), A. Vainola (1936. a.), hr. Serneot, pr. E. Sibul ja pr. M. Pääsuke.

Frits Suit Võru linnapea, Võru Skautide
Maleva aukohtu esimees.

V üleilmline Jamboree Hollandis.

Skm. V. Suigussaar.

(Järg.)

EESTI LAAGER.

Nagu eelpool nimetasin, oli meie laager 7.-s all-laagris. Kogu Jamboree oli jaotatud 10-ks all-laagriks, millel igaühel oli oma juht ja toitlustamine.

Eesti laager asus võrdlemisi ilusal kohal, kõrgemal künkal. Juba eemale paistis Muhu taluvärava stiilis ehitatud laagri värav, millele kollasele põhjale oli mustaga värvitud „EESTI“. Värviga kooskõlas oli ka laagrit ümbritsev aed. Avaustega värava poole oli asetatud 7 telki. Esimeses neist oli näitus. Pakime välja brošüüre ja pilte, raamatuid ja Eesti rahvarõivaid.

Veidi emal oli köök kolme keedukoldega ja köögi telgiga. Toiduaineid anti toorena ning iga rahvus valmistas ise neist omale toitu. Hollandlaste kiituseks peab ütleva, et toitu anti rohkesti, mida just iga laagri kohta, kus varem oleme viibinud, ütelda ei saa.

Laagri keskel oli lipemast, mille alust ilustasid Eesti riigivapp ja rahvusvärvid. Mõlemad ilustused olid tehtud kodumaalt kaasaviidud värvimuldadest.

Telkide vahele olid tugevatele alustele kinnitatud paksule papile kleebitud Eesti vaated. Üldiselt jättis meie laager lihtsa ja skautliku mulje, võrreldes teiste rahvuste laagritega, milledes oli kokku kuhjatud sadandeid kribu-krabu-asju.

Mida meie laagri iga külastaja imetles, oli Eesti poiset maasse kaevatud söögilaud. Söögilauda ilustasid püramiidsed elupuupõõsad, mis kingiti meile Hollandi skautide poolt. Teistes laagrites särast söögilauda ei leidunud, välja arvatud meie laagri vastas asuv Prantsuse-Hollandi-Inglise defektsete skautide laager, kus meie eeskujul ka niisugune söögipaik valmistati.

Iga päev kell 12 avati laager publikule ja seda kasutasid sajad tuhanded

hollandlased. Ka Eesti laager leidis alatist küllastamist. Iseäranis söögiaegadel seisis tihe inimvägi laagri aia taga ja imetles midagi, kuid kas söömist või söögilauda, see jäi meile küll teadmata.

Küsima ei söandanud minna.

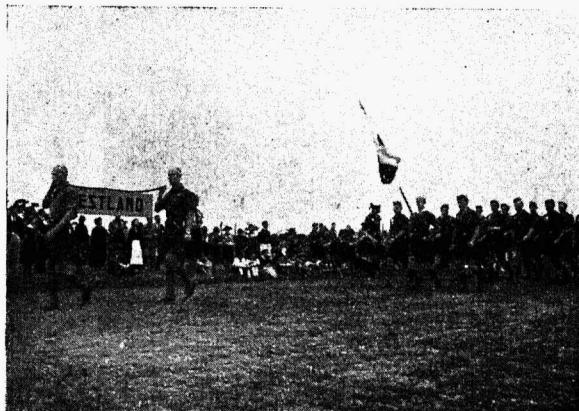
Laagri avamine

Laagri avamine toimus Tema Majesteedi Hollandi kuninganna Wilhelmine poolt 31. juulil kell 14.00 suurel laagri areenil. Kolm suurt tribüüni, umbes 8000 istepiatsiga oli inimesi tulvil. Ka areeni ümbrus oli tihedalt täidetud inimestest sellele vaatamata, et pääsmed maksid Eesti rahas Kr. 2,50—10.—.

Kell 12.00 kogunesid kõik osavõtjad rahvused areeni kõrval asuvale väljale, kus rivistati tähestiku järjekorras. Meie, eestlased, olime egiptlaste taga ja meie taga olid soomlased. Samas järjekorras möödusime ka defileel kuningannast ja lord Baden-Powellist.

Täpselt kell 14.00 teatasid fanfaarid kuninganna saabumisest ning algas osavõtjate defilee. Defileest osavõtjaid oli umbes 30.000 skauti.

Skauudid olid rivistatud kaheteistkümnekesi reas ja kogu defileel võttis aega üle kahe tunni. Väiksemad esin-

Eesti skauudid defileel kuninganna ees.

dused, nende seas ka Eesti, olid rivistatud kuus skauti reas. Iga rahvuse ees kanti lauale maalitud rahvuse nimetust, meil „Eesti-Estland“, siis rahvuslipp ning osavõtjad.

Peale defileed kogunesid kõik skautid areenile, kuulama kuninganna ja Bi-Pi avamiskõnesid. Kuninganna kõneles inglise ja hollandi keeles ja kuulutas V ülemaailmlise Jamboree avatuks. Järgnes Hollandi hümn ning sellele suured rõõmuühüded ja skautidele omased organiseeritud hüüded. Lakamatult hüüti kõigis keeltes „elagu kuninganna“. Kuninganna, nähes oma ees suurt vaimustatud poiste väge, oli pisarateni liigutatud.

Paistis, et see hüüete ja vaimustuse torm ei rauqe niipea. Suurjuht Bi-Pi tõstis käe, paludes vaikust, nii ka rahunesid poisid. Imeväärne võim paisis Bi-Pi'le olevat poistesse. Ainsa käeliigutusega suutis ta 30.000 poissi-skauti vaikimisele paluda.

Suurjuht pidas väga sütitava ja poistekohase avakõne, kus ta muuseas mainis: „viendat korda oleme üle maailma kokku tulnud suurde vendluse ja sõpruse linna, et siin need päevad veeta ühise perena. Suurlaagri eesmärgiks on sõpruse ja vendluse arendamine, üksteise mõistmine ja arusaamine üksteisest, kuid sealjuures teadmine, et kogu meie elu ja töö kuulub meie isamaale.“

Kui iga skaut siit suurlaagrist leiab endale sõbra, siis on suurlaager oma eesmärgi saavutanud.“

Bi-Pi kõnele järgnes jällegi suur meelevaldus ja kõlas ühine vägev hüüe Bi-Pi, Bi-Pi, Bi-Pi. Vana lord, nähes ja kuuldes poiste suurt vaimustust ja poolehoiduavaldusi, oli liigutatud ning nägin, kuidas pisarad vana sõjamehe palgeilt veersid.

Laagri avamise järgi iga rahvus suundus oma laagri, külastajaid vastu võtma. Avamise päeval arvati laagris olevat rohkem kui 100.000 külalist lähedal asuvaist linnadest, kui ka Haagist ja Rotterdamist.

Õhtul, enne uinumist, kuulates õhtu

vaikuses kajavat vaikuse signaali, kerkis tahtmata küsimus: milline võim tõi siia kokku need tuhanded poisid tuhandete kilomeetrite tagant? Milline võim pani neid tuhandeid pogisse kuningannale ja Bi-Pi'le hõiskama? Kas ainult ilusad sõnad? Ma usun, meie tunneme kõik seda võimu, nii väike hundu kui ka iga skaut.

Suguharu komiteest.

„Eesti Skaut“ nr. 3, lhk. 71, artikli lõpp.

S. S. S. ülesandeks jääks maleva üldine majanduslik heakäekäik, nagu maleva kodu ülalpidamine, laagri toetus jne.

Juhid! Kostöö suguharu skautide vanematega, skaudisõpradega vanemate komitee näol, võime kindlad olla, et senine skautlik tegevus annab kindlama ilme, kuna meie majanduslik külg saaks viidud kindlamale alusele.

Samuti suudaksime skautliikumisega kaasa tõmmata kõik hundust kuni skaudivanemani, kes on teadlikud meie skautliku kasvatuselise hüvest meie meesnoorsoo kasvatamisel.

Nskm. R. Kärner.

Peavanema käskkirj Nr. 13.

EESTI SKAUTIDE MALEVALE.

Tallinnas, 1. märtsil 1938. a.

Eesti Skautide Malevasse seni registreeritud vähemusrahvuste skautidel on vormirõivastuse ärakandmise tähtajaks määratud 23. aprillil 1938. a.

Pärast seda tähtaega kõigil Eesti Skautide Malevasse kuuluvatel vähemusrahvuste skautidel kanda Eesti Skautide Maleva Põhimäärustes ettenähtud vormirõivastust. Seejuures vormirõivastusel vähemusrahvuste skaudid võivad kanda vastavaid eraldusmärke, mille kuju ja kandmise juhendid mina kinnitan. Selleks otstarbeks kohalikkude skautmalevate vanemaid palun saata E. S. M. peastaapi kõige lähemal ajal:

— vastavate rahvaste skautide eraldusmärkide proovid;

— iga eraldusmärgi joonis ja kirjeldus, mis sisaldaksid andmeid märgi kuju, suurus, värvi, valmistamiseks tarvitava materjali jne. kohta;

— eraldusmärkide kandmise juhendite kavad.

Õiendus: Määrused Eesti Vabariigi vähemusrahvuste skautlikkude organisatsioonide vastuvõtmiseks Eesti Skautide Malevasse § 7.

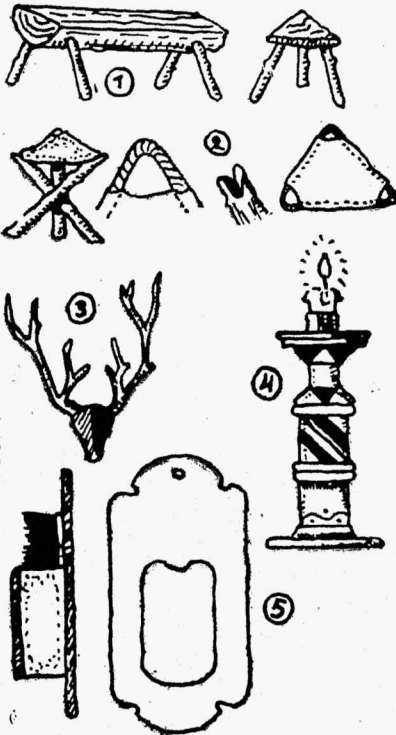
N. Kann,
skautmaster,
Peavanem.

A. Koik,
skautmaster,
Peastaabi ülem.

Praktilist

Kaunistagem rühma kodu

Kui on rühmal olemas om kodu, siis ei ole takistuseks midagi — seda oma fantaasia ja metsaromantika kohaselt sisustada. Seejuures ei ole nõudeks muud midagi, kui suvel laagritest ja matkadelt ühes tuua kände ja puid, millest sügisel ruumi kaunistamiseks tarvilikku valmistatakse.

Pink.

Pool puuhalgu lõhestatud küljelt puhastatakse ja hõõveldatakse hästi siledaks. Halu ümarikul küljel, sinna kus tulevad jalad, puuritakse nii suured augud, kuhu parajaks tehtud jalad sobiksid. Arvan, et tunnete viise, kuidas jalgu puusse tugevasti kinnitada.

Klapptool.

Selle valmistamiseks tarvitame: kolme tugevat puuksa jalgadeks ja kolme nurgelist puldanitükki, mis kolmenurgelise „nööri rõnga“ külge on õmmeldud, põhjaks. Jalgade ülemisse otsa lõikame lohu, millesse paneme nööri. Jalgade keskele puurime augu, millest jämeda köie läbitõmbame.

Mütside varn.

Põdrasarvede taolised männioksad puhastatakse ja liimitakse pödra peataolise

puuplaadis selleks tehtud aukudesse. Kui ei leidu metsas sobivaid „sarvi“ siis tuleb ise neid sobivaist oksist valmistada.

Küünla lühter.

Selle valmistame kolmest ehk enamast niidirullist. Niidirullid liimime üksteise otsa ja pistame sobiva puukepike nende keskel läbi. Aluslauaks kasutame parajat ümmargust puuseibi. Ülemisesse otsa kruvime külukarbikaane, mille keskele teeme ristküjulise löike ja keerame nurgad üles. Ülespööratud pleki nurkade vahele paneme küünla. Lühtri katame sobiva värviga.

Riideharja hoidja.

Valmistame vineerist. Seisab koos alusest ja temale kinnitatud kastikesest, milles hari hoitakse. Kastikese esisein ulatub üle külgede ja on vormi poolest alusega (tagaseinaga) ühtlustatud.

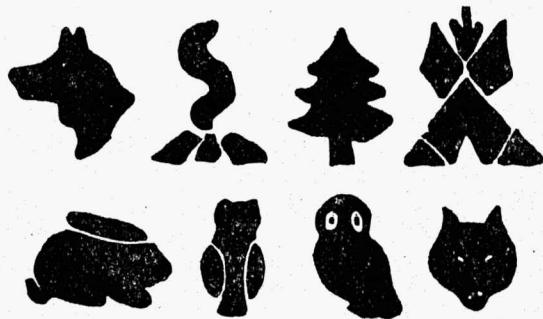
Master Ats.

Hundudele

LÕIGAKE ISE OMALE TEMPLID.

Vanadest pudelikorkidest või kummist saame kergesti templeid välja lõigata. Tindipliatsiga joonistame korgile või kummile meile vajaliku templi kujundi. Joonistamisel hoidugem tarvitamast hästi teravaks teritatud pliatsit. Pliatsi terav tungib sügavale korgi või kummi pinda, mispärast jätab halva jälje, mida on raske välja lõigata. On soovikohane joonis korgil või kummil hästi õnnestunud, asume templi väljalõikamisele. Nüüd läheb tarvis hästi teravat ja õhukest nuga. Hääduga saab kasutada taskunoa väikest tera (enne lõikamisele asumist hästi teritada). Kastame noa vette ja lõikame kõik üleliigsed kohad joonise ümber ära, nii et joonis umbes 2—3 mm kõrgemale muust korgi-kummi pinnast ja omatehtud tempel ongi valmis. Vastset tempelt templivärviga niisutades saame toredaid vigureid paberile kanda — isegi, kirjavahehuks oma isiklikke kirjabereid valmistada.

Onu Uhuu.

NOORSOO ORGANISEERIMISE SEADUSE MUUTMISE SEADUS.

Riigi Teataja 1. aprillil 1938. a. nr. 33.

Antud Riigihoidja poolt dekreedina 23. märtsil 1938. a.

Noorsoo organiseerimise seaduse (SK VI 1938, I 17) § 4, 6 ja 18 muudetakse ja pannakse kehtima järgmises redaktsioonis:

§ 4. Vabariigi President on kõigi noorsoo-organisatsioonide patroon. Noorsoo organiseerimist ja noorsoo-organisatsioonide tegevust suunab ta Haridusministri kaudu.

Kõiki üleriigilisi noorsoo-organisatsioone esindab ja juhib peavanem, kelleks on Sõjavägede Ülemjuhataja või Sõjavägede Juhataja.

Vabariigi Presidendi kinnitamisel on Haridusministril õigus noorsoo organiseerimise huvides moodustada noorsoo-organisatsioonide või nende liitude koondisi ja viimaste organeid, määrates ühtlasi tegevuse põhimõtted ja alused.

§ 6. Noorsoo Osakonda juhatab noortehataja temale alluvate noortenõunikkude ja noortesekretäri kaastegevusel.

Noortehataja on üleriigiliste noorsoo-organisatsioonide peavanema abi.

§ 18. Noorsoo-organisatsioonide asutamine väljaspool kooli toimub Ühingute ja nende liitude seaduses ja teistes vastavates seadustes ettenähtud alustel ja korras.

Kui noorsoo-organisatsioon on endale seadnud eesmärgiks noorsoo organiseerimise või kui tema liikmeiks võivad olla noored vanusega alla 18 eluaasta, siis peab olema põhikirja registreerimiseks Haridusministri nõuolek.

K. Päts,
Riigihoidja.

A. Jaakson,
Haridusminister.

RIIGIHOIDJA JUHEND NOORSOO ORGANISEERIMISE ALAL Nr. 1.

Antud Riigihoidja poolt noorsoo-organisatsioonide patrooni ülesannetes 31. märtsil 1938. a.

Alus: Noorsoo organiseerimise seaduse muutmise seaduse § 4 (RT 33 — 1938).

§ 1. Peavanema ülesandeks on iga üleriigilise noorsoo-organisatsiooni suhtes üksikult või ka kõigi sellaste suhtes ühiselt:

- 1) üleriigilise tähtsusega esinemiste ja laagrite, suurlaagrite ja teiste sellelaadiliste ürituste korraldamise otsustamine;
- 2) välismaa noorsoo-organisatsioonidega ja nende keskustega läbikäimiseks kokkulepete sõlmimine ning välismaa laagritest ja ettevõtetest osavõtmise otsustamine;
- 3) malevate või neile vastavate üksuste ja neist suuremate koondiste vanemate ja teiste vastavate juhtide kinnitamine ja vabastamine;
- 4) noortehatide (noortemagister, skautmaster jms.) kutses kinnitamine;
- 5) organisatsiooni tunnustusväljendiste statuudi kinnitamine ning alaliste auitlitite ja tähtsamate tunnustusväljendiste annetamine;
- 6) organisatsiooni vormirietuse kinnitamine;
- 7) seisukoha võtmine organisatsioonide ühis- ja koostöö suhtes üleskerkivatest küsimustes.

§ 2. Üleriigiliste noorsoo-organisatsioonide ja kõigi väljaspool kooli töötavate noorsoo-organisatsioonide kasvatuspõhimõtted, tegevussuunad, tegevuskavad, ühis- ja koostöö moodused selgitatakse Haridusministeeriumi Noorsoo Osakonna Nõukogus, kuhu kuuluvad esimehena noortehataja või tema asendaja, osakonna nõunikud ja pariteedi alusel asjaosaliste noorsoo-organisatsioonide esindajad.

§ 3. Noorsoo-organisatsioonide senistel peavanematel ja peavanemate abidel või nende asemikkudel tuleb vastavalt vanema ja vanema abide nimetuse all, kuni uute põhimääruste maksmapanekuni, jätkata ülesannete täitmist selles ulatuses, kuivõrd need ülesanded pole käesoleva juhendi § 1 järgi loetud peavanemale kuuluvaks.

§ 4. Noorte Kotkaste organisatsioon, Eesti Skautide Malev, Kodutütarde organisatsioon ja Eesti Gaidide Malev on ehituselt ja sisult sarnased noorsoo-organisatsioonid ning põhjenevad salgasüsteemil ja noorte isetegevusel. Nende organisatsioonide tegevus rajaneb nende põhimäärustes fikseeritud ühisele kümnele seadusele, ühisele töötusele, ühisele juhtlausele ja Noorsoo organiseerimise seaduses antud aluste ja sihtidele.

§ 5. Välismaises läbikäimises loetakse Noorte Kotkaste organisatsioon ja Eesti Skautide malev omaette ühiseks koondiseks (Boy Scouts) ning Kodutütarde organisatsioon ja Eesti Gaidide Malev omaette ühiseks koondiseks (Girl Scouts), keda esindab peavanem või tema poolt nimetatud esindajad.

§ 6. Käesolev juhend jõustub ühel ajal Noorsoo organiseerimise seaduse muutmise seaduse kehtimahakkamisega.

Tallinnas, 31. märtsil 1938. a.

K. Päts,
Riigihoidja.

A. Jaakson,
Haridusminister.

Gaidide nurk.

Gaid on kokkuhoidlik.

Armsad gaidisõbrad!

Kui palju kulutame me mõtlematult ja asjatult raha ja vara, energiat ja tervist! Kokkuhoid kõigil neil ja paljudel teistelgi aladel unub sageli. Ei teeks paha, kui mõtleksite korraks oma koondustel nende asjade üle järele. Meil on ilus vanasõna: naine on maja lukk. Elame targasti ja arukalt ning pangem igasugusele ülekulutusele kindel piir, kindel lukk ette.

Lugesin hiljuti „The Guider'i“ viimast numbrit ja leidsin säält mõnda oma praegustele sõnadele lisaks. Inimene on juba kord selline harjumuste olend, et ta kaldub ikka sinnapoole, kus tal on olla kõige mugavam, kus ja kuidas ta saab rahuldada oma momentaanset isiklikku soovi, kus ta võib praktiseerida laiskust, vedelvorstlikkust puhtaimal kujul.

Peame tuletama meelde endile ikka jälle uuesti oma halbu harjumusi ning kindla tahtega saama neist jagu. Tagajärg on kasu meile enestele ning teistelegi.

Arvestage korraks kokku näiteks, kui palju toitu läheb kaduma, jättes söömisei hulk jäänuseid taldrikule või lastes toitaineil rikkineda ning visates ära nii palju, mida saaks veel ära kasutada. Õppige perenaiselikke saladusi ja te hoiate aastate jooksul kokku suure varanduse. Kui palju rõivastiseesemeid ei muutu kõlbmatuks ja näotuks lihtsalt seetõttu, et unustasime parandada aegsasti väikese augu või hoolitseda märjakssaanud üliriie eest. Hella ja gaid tahab ju olla alati nägusasti rietatud. Ka riietusel ja selle korrashoiul on tuhat saladust. Kui palju meie raiskame, jättes asjatult põlema elektri tupp, kust oleme läinud ära. Kui palju asjatut kütet nõuab ruum, kui

unustame välisukse või akna lahti, kui palju asjatult vaeva peab nägema koristaja kui tuleme tuppa poriste jalga dega. Milleks visata ära nõöri ja paberit, mida saab hiljem nii mitmel viisil kasutada ära? On tuhat väikest asjatult raiskamist mis teeb kogusummalt kenakese hulga välja. Mõtelge vähe selle üle järele ja te leiate hulga uusi huvitavaid ja praktilisi viise kuidas kasutada ja hoida kokku nii paljugi.

Mõtelge ka sellele kuivõrd teie rikut oma tervist kui unustate või olete liialt laisad selleks, et vahetada märgi jalanõusid ja riideid ning kui lähete liig hilja magama sellepärast, et olete veetnud ära oma tööaja ning pole saanud oma tööga õigeaegselt valmis. Oi tütarlapsed, küll on mõnus olla kui kõik töö on tehtud õigel ajal, kui kõik asjad on korras. Õppigem jagama oma tööd ning pidama ka kinni oma kavast. Siis kaob see kole närviline rutt, mis on nii tüüpiline meie ajale. Õppigem ära tundma mida me suudame ja arvestagem seda. Gaid ei vii mitte ainult alustatud tööd lõpule, vaid teeb selle ka hästi, nii hästi kui ta suudab.

Õppigem naeratades loobuma sellest, mis on meile kättesaamatu ning ärgem rikkugem oma meeoleolu kiuslikult näriva „aga ma tahan seda“ga olgugi teades, et see on võimatu, kuid oleks võib-olla vägagi ilus.

Kui palju energiat kulutame vihas-tudes ning kaotades enesevalitsemise. Kas pole tõsi, et ahastamine ja vihastamine ei paranda asja enam. Milleks siis rikkuda oma meeoleolu! Püüdkem parandada ning unustada paha ja me oleme hoidnud kokku määratud energiahulgad, mida võime rakendada nüüd tulusale tööle enese ja teiste kasuks.

Kas pole tõsi?

Antenn,

Aluseid töökavade koostamisel

(Kokkuvõte gdr. L. Juske ettekandest „Lõuna-Eesti“ gaidjuhtide nõupidamisel.)

Et tüdrukuid gaidlistel põhimõtetal tööle virgutada, anname neile kätte mängu- ja tegevussüsteemi, mis kohandatakse noorte soovele, kalduvustele ja mis mõjub neisse kasvatavalt.

Gaidline töökava põhjendab iseloomu kasvatamisel, tervise arendamisel, tööskuse süvendamisel ja ligimeseteenimisel.

Nii tuleb juhil töökavade koostamisel arvestada gaidlise kosvatusviisi algtõdedega.

Teadmisi omavad noored koolis, iseloomu kasvatamine on sageli jäetud noore enese hooleks, tavaliselt tuleb miljöö appi.

Kasvatusteadlased väidavad, et polegi absoluutselt halba last, igal on moraal, ja nii on kõik kasvatatavad. Kasvataja, gaidjuht, peab oskama lapses leida positiivset elementi, juhtima õigesse kanali ja looma võimalusi positiivseks kasvatamiseks. Kodud sageli hellitavad, mis lülitab lapses kohusetunde. Tähtsam tegevus kasvatuses on isetegevus. Tuleb töhe rakendada isetegevuse põhimõtteil. Abinõudeks käsk, keeld, karistus. Suur kunst on õieti käskida, keelata, õiglaselt karistada. Karistusviis, mis levineb, mille mõju aga rängemaid, kaugeleulatuvamaid, on häbistamine igasugusel kujul. See kutsub esile alaväärtusetunde, mis tekitab kahjurõõmu, kadedust, salalikkust. Rõõm avab aga südame hädusele. Laps tahab naerda, peab naerma, see arendab kopsu, seega arendab rõõm harmooniliselt me vaimu ja keha, kasvatab tööõõmu, töötahet. Töötahet on genialiteedi aluseks. Halbade laste kodu on olnud aga enamuses rõõmuta. Jatkugu juhil tahet kasvandikus tekitada rõõmutunnet.

Õpetus ja kasvatus on lahutamatud. Hääd õpetus mõjub ka kasvatavalt. Kasvatajas peab jätkuma aga kannatust õpetades: „Kannatage vanadega, kes olnud kord mehed, kuid kannatage ka noortega, sest neist saavad mehed!“

Gaidline kasvatusviis toetub me neljale tähtsamale alusele.

Iseloomu kasvatamine Inimese elu edukuse seisukohalt on iseloom tähtsaim kui teadmised. Kogu me kasvatus toetub gaidliste seadustele-käskudele. Iga samm, iga hetk, elunähe — kogu elu, mis koosneb pisiasjust, võib meid kasvata. Osakem vaid elu õieti näha! Peamine kasvatus töö sünnib salgas. Alul teeme paljugi sunnitult, hiljem saab harjumuseks. Ja mis ongi kasvatus muud, kui suur harjumuste ahelik.

Kava koostades peab juht olema teadlik,

Proua J. Luik,
Narva Gaidide Maleva vanem

kuis sisendada isamaa-armastust, usulisi tundeid, kõike, mida peab elus väärtuseks. Teadku noored, et rahvas, kes ei austa minevikku, pole tuleviku väärt. Mitte kõnelusi, targutusi. Viige nad langenute kalmudele, austage invalide, ärge keelake oma abi võidupühal, aktustel!

Laager kasvatab korda enesedistsipliinile, enesekindlusele, tahtejõule; viib lähedale loodusele, me suurimale kasvatajale. Seal omame elurõõmu, aukartust ja palju muud.

Emadepäeva peod, pidulikud koondused oma ettevalmistusega süvendavad kohusetunnet, sunnivad meid enesepingutusele, parema andmisele. Lisaks kõigile häd tuju, kordamineku puhul, kauneid mälestusi ja sügavaid elamusi.

Kogu elu kasvatab. Peatuge sageli, pilk suunatud tulevikku, kaugeile tähiseile, et selguksid soovid, tahted; heitke pilk ka käidud teele, et eksisammudest õppida.

Tervis ja kehaline aere mine. Siia kuuluksid matkad, sport, isiklik tervishoid, võimlemine. Laager viib meid värskemasse õhku, lähemale loodusele, et võiksime loomulikult areneda. Sport parajuses harjutab meid kasinusele, karskusele, enesedistsipliinile.

Tööskuse süvendamine.

Prl. E. Kask, Jõhvi gaidrühma vanem.

Enam praktilist tööd! Minge siin elule lähemale! Ärme unusta gaidlist tööd! Mitmesugused kursused uute oskuste omamiseks. Enam erieksameid! Käsitöö olgu vaeste abistamiseks, uue võtte omamiseks, ei iial aga kooli käsitöö tegemiseks!

Ligimeseteenimine. Seni vaatlesime, mis teeme seks, et ennast arendada õnnelikuks ja tööarmastajaks inimeks, nüüd käsitame neljandat põhilasut, s. o. kohustisi teiste vastu. Selleks õpime esimest abi, abistame vaeseid, õpime tunda seda suurt rõõmu, mida inimene tunneb andes, aidates.

Toetudes gaidlistele kui ka üldkasvatustele põhialuselle, koostab juht töökava rühmale, jagades töö salkadesse. Senised töökavad on olnud liialt pääliskaudsed, pole alati küllaldaselt mõeldud töömeestodeile. Ka parim kava võib muutuda igavaks, kui töövõttes pole huvitavat, mitmekesist. Meie tähtsamaks avaldusvormiks on mäng. Osakem aga õieti mängida! Kord arendab mäng leidlikkust, julgust jne., kord kontrollib õpitut, ka ergutuseks, meeleluuks, kui töö seda nõuab.

Töö tuleb jagada õieti ajale. Vähe, kui olete töökava poolaastale jaganud. Rühma töö kuule, salga aga nädalaile. Igal kuul jagagu rühmajuht töö salgajuhtidele, ühiselt kaalutagu töövõtteid.

Suurimaks puuduseks seniste töökavade juures on olnud kindla süsteemi puudumine. Iga aasta peab olema lülks

elmisele. Nii peab juhil olema kava kogu gaidlisele kasvatusle, alates algajast ja lõpetades I järguga. Seegi peab ette olema nähtud, palju kulub aega igale astmele: algajale, III, II, I järgule. Kui arvestada põhimääruse mõuet, et n-gdr. peab olema 17 aastane, siis kulub 4—5 aastat, kui tütarlars astub gaidiks 12 aastasena. Sarnane tööjaotus nõuab salkadesse jagamist järkude alusel (I salk — algajad, II s. — II järk jne.).

Töö edukus oleneb suuresti hääst töökavast. Rajage ta neile kindlaile põhialusle, siis on tööl tagajärgi. Noored, püüdke olla kasvatajaks-õpetajaks! Ülatagem abivalmis käed tihedaks sõprusringiks! Armastage oma tüdrukuid, mängige gaidlist mängu südame sunnil! Süvenege oma tõhe, tooge selgust soovidesse, tahtesse, siis polegi töökava koostamine nii raske, kui vast esialgu tundub!

EESTI GAIDIDE MALEVA TÖÖKAVA 1938.—1940.

1. Gaidluse õppe- ja kasvatustöö täieliku kava läbiviimine.

2. Juhtide ettevalmistus:

a) Ringkondade juhtpäevad, rühmavaemate kursused ja laagrid.

b) Üleriigilised laagrid, juhtkoolid, õppepäevad.

Järgmine juhtlaager peetakse Valga maleva korraldusel looduslikult ilusas Helmes, 29. juunist — 12. juulini 1938. Järgmine juhtkool leiab aset 1939. a. jaanuaris Viljandis. 1939. a. juunis korraldatakse III suurlaager Koitjärvel, kuhu oodatakse rohkesti väliskülastajaid ning teiste organisatsioonide esindajaid.

3. Käsiraamatute väljaandmine:

Lähemal ajal antakse välja täiendatult:

a) III ja II järk, b) merigaidide käsiraamat, d) töötatakse ümber erieksamid, e) rühma ja salga töökavad, g) ajakiri „Gaidjuhi Hää!“.

4. Vanemgaidide organiseerimine. —

Mitmed malevad katsetavad praegu vanemgaidide üksustega, püüdes kasutada rootsi gaideri näpunäiteid. Akadeemiline rühm tegutseb juba mõnda aega Tartus gdr. Sigrid Elkeni juhtimisel. Edaspidi tahetakse suurimat rõhku panna väljaspool kooli olevate noorte organiseerimisele.

5. Üleriigilise treening-matka-puhkekoode soetamine.

6. Välislaagritest osavõtt: Leedu (1938), Ungaris (1939) ja Lätis (1940).

7. Leedu—Läti—Soome brošüüri väljaandmine. Peamine rõhk sisulisel tööl juhitakse kasvatuslikule tööle, distsipliinile ja juhtide väljaõppele.

Peastaap oma koosolekul 6. veebruaril 1938. a. kaalus merigaidlusega ühendusesolevaid küsimusi ja otsustas järgmist:

Arvestada seda, et tahame muuta oma töö järjest sisukamaks ja tõhusamaks ning põhjalikke teadmisi omal alal. Peastaap otsustas, et merigaidlust tuleb reformeerida ses mõttes, et merigaidide tegelikku tööd arvestades võib merigaidiks saada nüüdsest päälle vaid tütarlaps 16 a. alates kuna meri nõuab füüsilist jõudu, julgust ja eriti kiiret otsustamisvõimet.

Vaadates läbi merigaidrühmade nimistute andmed selgus, et vanuselt uutele määradele vastavad pea kõik senised rühmad, kuid liigieksameid on sooritatud väga vähesel määral. Liikide õppimisele tuleks panna enam rõhku, nagu merigaidide üldjuht oma viimases ringkirjaski juba rõhutas. Sunduslikuks jääb vaid III liik, kuna II ja I liik jäävad erialadeks. Erialade arvestamisel arvestatakse ka III liik.

Liigi märgina kinnitati vasakul varukal kantav hõbedane täht ankruga.

Enne merigaideriiks saamist peab iga I liigi merigaid sooritama erieksamid: sõudja, ujujua, roolija, signalist.

Merirühma varem kannab sama vormi kui teised vanemadki — seega kaabut ja võöd ning samast frenči. Erinev on vaid töötusmärk ja töötusmärgialused ankrud kaabu rosetil.

Leiti otstarbetu olevat moodustada merirühmade juurde hellakeste salku, kuna nende töö ei erine mingil kombel tavalisest hellakeste tööst, mereasjandusega tegelemine käiks nelle enestele üle jõu ja paneks rühmajuhile päälle uusi kohustusi.

S. E.

Mis oli säääl sees? (Salgale).

Võtke õhukesest riidest kotike ning pange sinna sisse 10 väikest asja nt. niidirull, pliiats, kummi, metallraha jne. ning kõitke ta kõvasti kinni. Igal mängijal peab olema paber ja pliiats. Iga mängija saab koti hoida oma käes pool minutit. Siis kirjutavad kõik mängijad paberile, millised asjad nad arvavad olevat kotis. Võitja on see, kes märkis ära suurima arvu õigeid asju.

Mida teie teeksite? (Rühmale).

Võtke iga salga jaoks paberileht ning pliiats. Lehele on kirjutatud nii mitu küsimust kui mitu gaidi on salgas, nt. „Mida teie teeksite, kui äkki veekrana köögis või vannitoas läheks rikki ja vesi hakkaks jooksuma“, „Kui põle-

taksite oma käe“, „Kui puder on hakkunud kõrbema põhja“, „Kui inimene on uppumisohus“ jne. Lehed asetage koondiseruumi ühte otsa toolidele ning gaidid rivistugu salkades vastasseina juures. Juhi märguande päälle jookseb igast salgast üks gaid lehe juurde ja kirjutab ühe minuti jooksul ühele neist küsimustest vastuse. Tema valmis oles jookseb ja kirjutab järgmine jne. Võitja on salk, kes kirjutanud kõige enam õigeid vastuseid.

Majapidamistarbed. (Rühmale).

Kirjutage paberilehekestele vast kogusummas paarkümmend ainet, mida kasutatakse majapidamises nt. sooda. nuuskpiiritus, äädik, bensiin, munavalge, sool jne. nii mitmes eksemplaris kui on võistlevaid salku. Iga salk istub ringis ning lehekesed nende ees. Nüüd juht käseb neil vaadata neid lehti mõni minut ja siis esitab rea küsimusi nt. „Mida lisate kirju peasu lõputusveele, et värv püsiks?“, „Millega saab võtta välja roosteplekke?“, „Kuidas saab kergesti kastrulipõhja alt nõge lahti?“ jne. Salk, kes esimesena annab juhile lehekesse õige vahendiga saab punkti. Võitja on salk, kes saanud enam punkte.

Sama mängu võite mängida esmaabi alal. Siis on lehekestele kirjutatud arstimid.

* * *

Paadremaa gaidid tegutsevad hoogsalt.

Veerandsaja liikmeline Paadremaa gaidide pere rühib üha lähemale oma uusile eesmärgile.

Tegevust juhivad rühmavanem pr. Leida Ajango, rühmajuhd gd. Aliise Trautmann ja abijuht Marta Madison, omavahel Marta, kellest saab kõikjale, sest tal on seda särtsu ja tuld...

Peetakse koondusi, õpitakse gaidi tarkusi ja eksameid, abistakse skaute. Kui skautidega koos mingi pidu või teeõhtu korraldatakse, hoolitsevad gaidid, eesotsas väsimatu Martaga, einelaua ja laval naljade eest.

Skau did = skautjuh id ja skaudisõ br ad,

Teil puudub midagi?
Ja see on meie ühine sõber,

Skaudi Kalender - Käsiraamat 1938.,

tugevas taskuformaadis 207 lk. paks hääl paberil. Koostanud E. S. M.
siseseekretär nskm. R. Kärner.

Sisuks: Meie riigi ja skaudijuhtide pilte.
Eesti skautluse sihid ja tegevuse ülevaade, sk. seadused, töötused, jaotus ja organisatsiooni koosseis.
Meie organisatsiooni, liidu, peastaabi, skaudisõprade selt-side, malevate, skm. kogu ja teisi aadresse.
Eesti skautide maleva arvuline koosseis 1937. Hundu ja skaudi eksami kavad, vormist, Meriskautlustest.
Hümn isamaale ja skautidele.
Esmaabi, salakirjast, kompass, sõlmed, laagri praktika, morse, igavene kalender. Salga märgid, tuuletugevus. Skautide ajalugu jne.
Tabelid, õnnetuse, enesemõõtmise, skautline registreerimine, juhtide ja salga koosseisud, edasijõudmine koolis, tunniplaan, mõõdutabel, postitariifid. Märkusteks vaba kalendaarium ja päikese tõusud ja loojaku ajad.

Saadaval kõigisparemates raamatukauplustes, maleva juhtidelt ja koostajalt nskm. R. Kärner'ilt, Tallinn, Vene t. 26.

Hind 50 senti.

Malevaist saadetud kasatöö- ning piltiderohkuse ja ruumipuuduse tõttu avaldatakse need järgmises „Eesti Skaudi“ numbris.

Toimetus loodab, et selles arusaamatusi ei tuleks.

Toimetus.

VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PEASTAAP. Vastutavtoimetaja: N. KANN. Toimetaja: L. KÄRSEN. Toimetuse liikmed: R. TÕNURI, V. SUIGUSAAR, R. ROOS, R. KÄRNER, gdr. E. KARIK ja ngdr. N. BLÖSKO. Talituse juht: L. JÄGEL. Üksiknumbri hind 20 senti. Aastakäik kr. 1.50. Ilmub aastas 10 numbrit. Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn, Vene tn. 26.

A. LE COQ'I TEHASED

Tartus ja Tallinnas

Noored teavad,

kui maitsevad on meie karastus-
joogid Jürijook • Sooda •
Kreuzina ja Luscher & Matieseni
mahladest valmistatud mahlaajoogid

Iga Eesti skaut teab, et täielikuma üle-
vaate nii kodu- kui ka välismaa sündmu-
sist annab iga päev Eesti vanim päevaleht

„POSTIMEES“

Noortele suurimat lugemisnaudingut pakub
Eesti laste lemmikajakiri

„LASTELEHT“

Ilmub 2 korda kuus. Üksiknumber ainult
20 senti.

Tarvilikku kirjutusmaterjali ja skautlikku
kirjandust leiab iga skaut soodsate hindadega

„Postimehe“ raamatukauplusest

TARTUS, SUURTURG 16, TEL. 2-50

Tabate naela pea pihta

kuulutusega „Eesti Skaudis“, sest „Eesti Skaut“ on meie suure skautliku liikumise **ainuke** noorte ajakiri

ja „Eesti Skaudis“ avaldatud kuulutusele pöörab iga skautlik poiss ja tüdruk **erilist tähelepanu**, teades et „Eesti Skaudis“ kuulutavad ainult

skautlikkude noorte sõbrad!